

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/2402**af 12. december 2017****om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Securitisering er en transaktion, der gør det muligt for långiver eller kreditor — normalt et kreditinstitut eller en virksomhed — at refinansiere en række lån, eksponeringer eller tilgodehavender, f.eks. boliglån, billån eller -leasing-aftaler, forbrugerlån, kreditkort eller tilgodehavender fra salg, ved at omdanne dem til omsættelige værdipapirer. Långiveren samler og omgrupperer en portefølje af sine lån, som han organiserer i forskellige risikokategorier for forskellige investorer, hvilket giver investorer adgang til investeringer i lån og andre eksponeringer, som de normalt ikke ville have direkte adgang til. Afkastet til investorerne skabes af pengestrømmene fra de underliggende lån.
- (2) I sin meddelelse af 26. november 2014 om en investeringsplan for Europa meddelte Kommissionen, at den agtede at genopbygge securitiseringsmarkeder af høj kvalitet uden at gentage de fejltagelser, der blev begået forud for den finansielle krise i 2008. Udviklingen af et simpelt, transparent og standardiseret securitiseringsmarked er en af hjørnestenene i kapitalmarkedsunionen og bidrager til Kommissionens prioriterede mål om at støtte jobskabelse og en tilbagevenden til bæredygtig vækst.
- (3) Unionen har til hensigt at styrke den lovgivningsmæssige ramme, der blev gennemført efter den finansielle krise for at imødegå de risici, der er forbundet med yderst kompleks, ikketransparent og risikobetonet securitisering. Det er vigtigt at sikre, at der vedtages regler for bedre at kunne differentiere mellem simple, transparente og standardiserede produkter og komplekse, ikketransparente og risikobetonede instrumenter og anvende en mere risikofølsom tilsynsramme.
- (4) Securitisering er et vigtigt element i velfungerende finansielle markeder. En velstruktureret securitisering er et vigtig middel til at diversificere finansieringskilderne og allokere risici mere bredt inden for Unionens finansielle system. Det giver mulighed for en bredere fordeling af risikoen i den finansielle sektor og bidrager til at frigøre kapacitet på de eksponeringsleverende institutters balancer for dermed at give mulighed for yderligere långivning til økonomien. Generelt kan det øge det finansielle systems effektivitet og give yderligere investeringsmuligheder. Securitisering kan slå bro mellem kreditinstitutter og kapitalmarkeder med en indirekte fordel for virksomheder og borgere (f.eks. gennem billigere lån, virksomhedsfinansiering, realkreditlån og kreditkort). Ved denne forordning erkendes ikke desto mindre den risiko for større indbyrdes forbundenhed og overdreven gearing, som securitisering medfører, og de kompetente myndigheders mikrotilsyn med finansieringsinstitutters deltagelse i securitiseringsmarkedet samt makrotilsynet med dette marked udført af Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 ⁽⁴⁾, og af de nationale kompetente og udpegede myndigheder for makrotilsynsinstrumenter.

⁽¹⁾ EUT C 219 af 17.6.2016, s. 2.⁽²⁾ EUT C 82 af 3.3.2016, s. 1.⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.10.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.11.2017.⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1).

- (5) Indførelsen af en tilsynsramme, der er mere risikofølsom over for simple, transparente og standardiserede securitiseringer (»STS-securitiseringer«), kræver, at man på EU-plan klart definerer, hvad en STS-securitisering er, da den mere risikofølsomme reguleringsmæssige behandling af kreditinstitutter og forsikringsselskaber ellers vil kunne anvendes på forskellige typer af securitisering i forskellige medlemsstater. Dette vil medføre ulige konkurrencevilkår og tilsynsarbitrage, samtidig med at det er vigtigt at sikre, at Unionen fungerer som et indre marked for STS-securitiseringer, og at den letter grænseoverskridende transaktioner.
- (6) Der bør i overensstemmelse med de gældende definitioner i den sektorspecifikke EU-lovgivning fastsættes definitioner af alle de centrale begreber inden for securitisering. Der er navnlig behov for en klar og omfattende definition af securitisering, der dækker alle transaktioner eller ordninger, hvorved kreditrisikoen i forbindelse med en eksponering eller pulje af eksponeringer opdeles i trancher. En eksponering, der skaber en direkte betalingsforpligtelse for en transaktion eller ordning, som anvendes til at finansiere eller drive fysiske aktiver, bør ikke betragtes som en eksponering mod en securitisering, selv om transaktionen eller ordningen omfatter betalingsforpligtelser med forskellig rang.
- (7) Et organiserende institut bør kunne delegere opgaver til et administrationsselskab, men bør forblive ansvarligt for risikostyring. Et organiserende institut bør navnlig ikke overføre kravet om risikotilbageholdelse til sit administrationsselskab. Administrationsselskabet bør være en reguleret kapitalforvalter såsom en forvalter af et institut for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS), en forvalter af alternative investeringsfonde (FAIF) eller en enhed omhandlet i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/65/EU ⁽¹⁾ (MiFID-enhed).
- (8) Denne forordning indfører et forbud mod resecuritisering med forbehold af undtagelser for visse tilfælde af resecuritiseringer, der anvendes til lovlige formål, og af præciseringer af, hvorvidt asset-backed commercial paper-programmer (ABCP-programmer) betragtes som resecuritiseringer. Resecuritiseringer kan være til hinder for graden af transparens, som denne forordning søger at etablere. Resecuritiseringer kan dog under særlige omstændigheder være nyttige for at bevare investorenes interesser. Resecuritiseringer bør derfor kun være tilladt i særlige tilfælde som fastsat i denne forordning. Desuden er det vigtigt for finansieringen af realøkonomien, at fuldt ud støttede ABCP-programmer, der ikke indfører nogen ny trancheopdeling ud over de transaktioner, som finansieres af programmet, fortsat falder uden for anvendelsesområdet for forbuddet mod resecuritisering.
- (9) Investeringer i eller eksponeringer mod securitiseringer eksponerer ikke blot investorer for kreditrisici i forbindelse med de underliggende lån eller eksponeringer, men den proces, hvorved securitiseringerne struktureres, kunne også medføre andre risici som f.eks. agenturrisici, modelrisici, juridiske og operationelle risici, modpartsrisici, forvaltningsmæssige risici, likviditetsrisici og koncentrationsrisici. Det er derfor vigtigt, at institutionelle investorer er underlagt forholdsmæssige krav om rettidig omhu, der sikrer, at de foretager en passende vurdering af de risici, der opstår ved alle typer securitiseringer, til gavn for detailinvestoren. Rettidig omhu kan således også øge tilliden til markedet og mellem de enkelte eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og investorer. Det er nødvendigt, at investorer også udviser passende rettidig omhu med hensyn til STS-securitiseringer. De kan orientere sig på baggrund af de oplysninger, som parterne i securitiseringen stiller til rådighed, navnlig STS-meddelelsen og de oplysninger, der knytter sig hertil, som bør give investorerne alle relevante oplysninger om den måde, hvorpå STS-kriterierne er opfyldt. Institutionelle investorer bør kunne have passende tillid til STS-meddelelsen og de oplysninger, som gives af det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og securitiseringsenheden med særligt formål (SSPE'en) om, hvorvidt en securitisering opfylder STS-kravene. De bør dog ikke udelukkende eller mekanisk forlade sig på en sådan meddelelse og sådanne oplysninger.
- (10) Det er afgørende, at de interesser, som de eksponeringsleverende institutter, de organiserende institutter, de oprindelige långivere, der er involveret i en securitisering, og investorerne har, afpasses i forhold til hinanden. Med henblik herpå bør det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver tilbageholde en væsentlig interesse i securitiseringens underliggende eksponeringer. Det er derfor vigtigt, at det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver tilbageholder en væsentlig nettoøkonomisk eksponering mod de pågældende underliggende risici. Generelt bør securitiseringstransaktioner ikke struktureres på en sådan måde, at man undgår anvendelse af tilbageholdelseskravet. Dette krav bør finde anvendelse i alle situationer, hvor en securitisering har et økonomisk indhold, uanset hvilke retlige strukturer eller instrumenter der anvendes. Det er ikke nødvendigt at anvende tilbageholdelseskravet flere gange. For en given securitisering er det tilstrækkeligt, at det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver er underlagt kravet. Når securitiseringstransaktioner omfatter andre securitiseringspositioner som

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

underliggende eksponeringer, bør tilbageholdelseskravet ligeledes kun finde anvendelse på den securitisering, der ligger til grund for investeringen. STS-meddelelsen bør indikere over for investorer, at det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver tilbageholder en væsentlig nettoøkonomisk eksponering mod de underliggende risici. Der bør fastsættes visse undtagelser for tilfælde, hvor securitiserede eksponeringer er fuldt ud, betingelsesløst og uigenkaldeligt garanteret navnlig af offentlige myndigheder. Når der gives offentlig støtte i form af garantier eller på anden måde, finder denne forordning anvendelse med forbehold af statsstøttereglerne.

- (11) Eksponeringsleverende institutter eller organiserende institutter bør ikke drage fordel af, at de kan rumme flere oplysninger end investorer og potentielle investorer om de aktiver, der overføres til SSPE'en, og bør ikke uden investorernes eller de potentielle investorers vidende til SSPE'en overføre aktiver, hvis kreditrisikoprofil er højere end sammenlignelige aktivers på de eksponeringsleverende institutters balance. En overtrædelse af denne forpligtelse bør gøres til genstand for sanktioner, der pålægges af de kompetente myndigheder, dog kun når overtrædelsen er forsætlig. Simpel uagtsomhed bør ikke sanktioneres i den forbindelse. Denne forpligtelse bør dog ikke på nogen måde være til hinder for eksponeringsleverende institutters eller organiserende institutters ret til at udvælge aktiver, der skal overføres til SSPE'en, som forudgående har en højere end gennemsnitlig kreditrisikoprofil sammenlignet med den gennemsnitlige kreditrisikoprofil for sammenlignelige aktiver, der forbliver på det eksponeringsleverende instituts balance, så længe den højere kreditrisikoprofil for de aktiver, der overføres til SSPE'en, klart meddeles investorerne eller de potentielle investorer. De kompetente myndigheder bør kontrollere overholdelsen af denne forpligtelse ved at sammenligne en securitiserings underliggende aktiver og sammenlignelige aktiver på det eksponeringsleverende instituts balance.

Sammenligningen af udviklingen bør ske mellem aktiver, der forudgående forventes at have en tilsvarende udvikling, f.eks. mellem misligholdt pant i beboelsesejendom, der er overført til SSPE'en, og misligholdt pant i beboelsesejendom på det eksponeringsleverende instituts balance.

Der er ingen formodning om, at en securitiserings underliggende aktiver bør udvikle sig på samme måde som gennemsnitlige aktiver på det eksponeringsleverende instituts balance.

- (12) Investorers og potentielle investorers mulighed for at udvise rettidig omhu og dermed foretage en velunderbygget vurdering af kreditværdigheden af et givent securitiseringsinstrument afhænger af deres adgang til oplysninger om disse instrumenter. Baseret på den gældende EU-ret er det vigtigt at etablere et omfattende system, hvor investorer og potentielle investorer har adgang til alle de relevante oplysninger i hele transaktionernes løbetid, at reducere de eksponeringsleverende institutters, de organiserende institutters og SSPE'ernes rapporteringsopgaver og at lette investorernes løbende, nemme og gratis adgang til pålidelige oplysninger om securitiseringer. For at øge transparensen på markedet bør der etableres securitiseringsregistre for at indsamle relevante rapporter, primært om underliggende eksponeringer i securitiseringer. Den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (»ESMA«), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010⁽¹⁾, bør give tilladelse til og føre tilsyn med disse securitiseringsregistre. ESMA bør, når den præciserer enkelthederne for disse rapporteringsopgaver, sikre, at de oplysninger, der skal indberettes til disse lagre, så tæt som muligt afspejler de eksisterende skemaer til offentliggørelse af sådanne oplysninger.
- (13) Hovedformålet med den generelle forpligtelse for det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og SSPE'en til at stille oplysninger om securitiseringer til rådighed via securitiseringsregisteret er at give investorerne en enkelt og overvåget kilde til de data, der er nødvendige, for at de kan udvise rettidig omhu. Private securitiseringer er ofte skræddersyede. De er vigtige, fordi de giver parterne mulighed for at indgå i securitiseringstransaktioner uden at afsløre følsomme forretningsmæssige oplysninger om transaktionen (f.eks. afsløre, at en bestemt virksomhed har behov for finansiering til at udvide produktionen, eller at et investeringsselskab går ind på et nyt marked som en del af sin strategi) og/eller i forbindelse med de underliggende aktiver (f.eks. om typen af tilgodehavende fra en industriel virksomhed) til markedet og konkurrenterne. I disse tilfælde er investorer i direkte kontakt med det eksponeringsleverende og/eller organiserende institut og modtager de oplysninger, der er nødvendige, for at de kan udvise rettidig omhu, direkte fra dem. Det er derfor hensigtsmæssigt at fritage private securitiseringer fra kravet om at anmelde transaktionsoplysningerne til et securitiseringsregister.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

- (14) Eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og oprindelige långivere bør anvende samme velfunderede og veldefinerede kriterier for långivning på eksponeringer, der skal securitiseres, som de anvender på ikke-securitiserede eksponeringer. I det omfang tilgodehavender fra salg ikke har oprindelse i form af et lån, behøver långivningskriterierne dog ikke være opfyldt for så vidt angår tilgodehavender fra salg.
- (15) Securitiseringsinstrumenter er generelt ikke egnede til detailkunder som omhandlet i direktiv 2014/65/EU.
- (16) Eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og SSPE'er bør i investorrapporten stille alle væsentlige og relevante oplysninger om de underliggende eksponeringers kreditkvalitet og udvikling til rådighed, herunder oplysninger, som sætter investorerne i stand til klart at identificere underliggende låntageres overtrædelse af kontraktvilkår og misligholdelse, gældsomlægning, gældseftergivelse, henstand, tilbagekøb, betalingsfrihed, tab, omklassificeringer (»charge offs«), inddrivelse og andre afhjælpende foranstaltninger relateret til udviklingen i aktiverne i puljen af underliggende eksponeringer. Investorrapporten bør i tilfælde af en securitisering, som ikke er en ABCP-transaktion, ligeledes indeholde oplysninger om de pengestrømme, der genereres af underliggende eksponeringer og af forpligtelserne i securitiseringen, herunder separat oplysning om securitiseringspositionens indtægter og udbetalinger, navnlig planlagt afdrag og rente, førtidige afdrag, forfaldne renter, gebyrer og omkostninger, samt oplysninger om udløsning af enhver begivenhed, der medfører ændringer i prioriteringen af betalinger eller udskiftning af en modpart, samt oplysninger om størrelsen og formen af kreditværdighedsforbedringer, der er til rådighed for hver tranche. Selv om simple, transparente og standardiserede securitiseringer tidligere har klaret sig godt, er opfyldelse af ethvert STS-krav ikke ensbetydende med, at securitiseringspositionen er fri for risici, og det antyder heller ikke noget om den underliggende kreditkvalitet i securitiseringen. Det betyder derimod, at en forudseende og påpasselig investor vil være i stand til at analysere de risici, der er forbundet med securitiseringen.

For at muliggøre de forskellige strukturelle karakteristika ved langfristede og kortfristede securitiseringer (navnlig ABCP-programmer og ABCP-transaktioner) bør der være to typer STS-krav: en for langfristede og en for kortfristede securitiseringer, som svarer til disse to forskelligt fungerende markedssegmenter. ABCP-programmer er baseret på en række ABCP-transaktioner bestående af kortfristede eksponeringer, som skal erstattes efter udløb. I en ABCP-transaktion kan securitisering bl.a. opnås, ved at der indgås en aftale om en variabel rabat på købsprisen for puljen af underliggende eksponeringer, eller ved at en SSPE udsteder foranstillede og efterstillede værdipapirer i en medfinansieringsstruktur, hvor de foranstillede værdipapirer derefter overføres til indkøbsenhederne i et eller flere ABCP-programmer. ABCP-transaktioner, der kan betragtes som STS, bør dog ikke omfatte alle res securitiseringer. Desuden bør STS-kriterierne afspejle det organiserende instituts særlige rolle med hensyn til at yde likviditetsstøtte til ABCP-programmet, navnlig for så vidt angår fuldt ud støttede ABCP-programmer.

- (17) Der er på både internationalt plan og EU-plan allerede gjort et stort arbejde med henblik på at identificere STS-securitisering. I Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 ⁽¹⁾ og (EU) 2015/61 ⁽²⁾ er der allerede fastsat kriterier for STS-securitiseringer til specifikke formål, som er omfattet af en mere risikofølsom tilsynsmæssig behandling.
- (18) SSPE'er bør kun oprettes i tredjelande, der ikke er opført som en højrisiko- og ikkesamarbejdsvillig jurisdiktion af Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF). Hvis der på det tidspunkt, hvor der foretages en revision af denne forordning, er vedtaget en specifik EU-liste over jurisdiktioner i tredjelande, der nægter at overholde standarderne for god forvaltningspraksis på skatteområdet, bør denne EU-liste tages i betragtning og kan blive referenceliste over tredjelande, hvor SSPE'er ikke må være etableret.
- (19) Det er vigtigt, at der indføres en generel og tværsektorielt gældende definition af STS-securitisering på grundlag af de gældende kriterier samt af kriterier, der blev vedtaget af Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS) og Den Internationale Børstilsynsorganisation (IOSCO) den 23. juli 2015, til identificering af simple, transparente og sammenlignelige securitiseringer, og navnlig på grundlag af udtalelsen om en europæisk ramme for kvalificering af securitiseringer, offentliggjort den 7. juli 2015 af Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EBA), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 12 af 17.1.2015, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014, som supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter (EUT L 11 af 17.1.2015, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

- (20) Gennemførelse af STS-kriterier i hele Unionen bør ikke føre til forskellig praksis. Forskellig praksis ville kunne skabe potentielle hindringer for grænseoverskridende investorer ved at tvinge dem til at sætte sig ind i de specifikke regler for de enkelte medlemsstater og dermed underminere investorernes tillid til STS-kriterierne. EBA bør derfor udarbejde retningslinjer for at sikre en fælles og ensartet forståelse af STS-kravene i hele Unionen for at tage højde for eventuelle fortolkningsproblemer. Et sådant fælles fortolkningsgrundlag vil gøre det lettere at få eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og investorer til at overtage STS-kriterierne. ESMA bør også spille en aktiv rolle med at behandle eventuelle fortolkningsproblemer.
- (21) De tre europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'er) bør for at undgå forskellig praksis i gennemførelsen af STS-kriterierne og inden for rammerne af Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder koordinere deres arbejde og de kompetente myndigheders arbejde for at sikre tværsektoriel sammenhæng og vurdere de praktiske spørgsmål, der kan opstå med hensyn til STS-securitiseringer. I den forbindelse bør man indhente markedsdeltagernes synspunkter og i videst muligt omfang tage disse i betragtning. Resultatet af disse drøftelser bør offentliggøres på de ESA'ernes websteder for at hjælpe eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter, SSPE'er og investorer med at vurdere STS-securitiseringer, inden de udsteder eller investerer i sådanne positioner. En sådan koordinationsmekanisme vil være særlig vigtig i perioden op til gennemførelsen af denne forordning.
- (22) Kun securitiseringer, der er genstand for et egentligt salg (»true sale«), kan i henhold til denne forordning kvalificeres som STS-securitiseringer. Ved en securitisering med egentligt salg vil ejerskabet af de underliggende eksponeringer blive overført eller effektivt tildelt en udstedende enhed, som er en SSPE. Overførsel eller tildeling af de underliggende eksponeringer til SSPE'en bør ikke være underlagt strenge tilbagebetalingsklausuler (»clawback provisions«) i tilfælde af sælgers insolvens med forbehold af bestemmelser i national insolvenslovgivning, hvorefter et salg af underliggende eksponeringer, der er indgået inden for en bestemt periode, inden sælger blev erklæret insolvent, under strenge betingelser kan erklæres ugyldigt.
- (23) Et juridisk responsum fra en kvalificeret juridisk rådgiver kan bekræfte det egentlige salg eller tildelingen eller overførslen med samme retlige virkning af de underliggende eksponeringer og håndhævelsen af dette egentlige salg, denne tildeling eller denne overførsel med samme retlige virkning i henhold til gældende ret.
- (24) Ved securitiseringer, der ikke foregår ved egentligt salg, overføres de underliggende eksponeringer ikke til en udstedende enhed, som er en SSPE, men kreditrisikoen i forbindelse med de underliggende eksponeringer overføres ved hjælp af en derivataftale eller garantier. Herved indføres en yderligere modpartsrisiko og en potentiel kompleksitet, særlig for så vidt angår derivataftalens indhold. STS-kriterierne bør derfor ikke give mulighed for syntetisk securitisering.

De fremskridt, som EBA har gjort ifølge sin rapport fra december 2015 med hensyn til at identificere et muligt sæt af STS-kriterier for syntetisk securitisering og fastlægge »balancens syntetiske securitisering« og »arbitragemæssig syntetisk securitisering«, bør anerkendes. Når EBA klart har fastsat et sæt af STS-kriterier, der specifikt finder anvendelse på balancens syntetiske securitiseringer, og for at øge finansieringen til realøkonomien og navnlig SMV'er, som drager mest fordel af disse securitiseringer, bør Kommissionen udarbejde en rapport og om nødvendigt vedtage et lovgivningsforslag for at udvide STS-rammen til også at omfatte disse securitiseringer. En sådan udvidelse bør dog ikke foreslås af Kommissionen med hensyn til arbitragemæssige syntetiske securitiseringer.

- (25) De underliggende eksponeringer, der er overført fra sælger til SSPE'en, bør opfylde forudbestemte og klart definerede kriterier, som ikke giver mulighed for aktiv porteføljevaltning for disse eksponeringer på et skønsmæssigt grundlag. Udskiftning af eksponeringer, som er i strid med erklæringer og garantier, bør i princippet ikke anses for at være aktiv porteføljevaltning.
- (26) Underliggende eksponeringer bør ikke omfatte misligholdte eksponeringer eller eksponeringer mod låntagere eller garanter, som efter det eksponeringsleverende instituts eller den oprindelige långivers bedste overbevisning befinder sig i en særlig kreditsvag tilstand (f.eks. låntagere, der er erklæret insolvente).

Begrebet »bedste overbevisning« bør anses for at være opfyldt på grundlag af oplysninger fra låntagere om indgåelsen af eksponeringerne, oplysninger fra det eksponeringsleverende institut i løbet af dets servicering af eksponeringerne eller i løbet af dets risikostyringsprocedure eller oplysninger som meddelt det eksponeringsleverende institut af tredjemand.

Ved eksponeringer, der er blevet misligholdt og efterfølgende er blevet omlagt, bør der anvendes en forsigtig tilgang. Medtagelse af sidstnævnte i puljen af underliggende eksponeringer bør imidlertid ikke være udelukket, hvis sådanne eksponeringer ikke har frembragt nye restancer efter datoen for omlægningen, der bør have fundet sted mindst ét år forud for datoen for overførsel eller tildeling af de underliggende eksponeringer til SSPE'en. I sådanne tilfælde bør passende fremlæggelse af oplysninger sikre fuld transparens.

- (27) For at sikre, at investorer udviser robust rettidig omhu, og fremme vurderingen af underliggende risici er det vigtigt, at securitiseringstransaktioner er sikret ved puljer af eksponeringer, der er homogene med hensyn til aktivtype, såsom puljer af boliglån eller puljer af erhvervslån, lån til erhvervsejendomme, leasingaftaler og kreditfaciliteter til virksomheder i samme kategori eller puljer af billån og billeaseaftaler eller puljer af kreditfaciliteter til enkeltpersoner til personligt, familiemæssigt eller husholdningsmæssigt forbrug. De underliggende eksponeringer bør ikke omfatte værdipapirer som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 44), i direktiv 2014/65/EU. For at tage hensyn til de medlemsstater, hvor det er almindelig praksis, at kreditinstitutter anvender obligationer i stedet for låneaftaler til at yde kredit til ikkefinansielle virksomheder, bør det være muligt at medtage sådanne obligationer, forudsat at de ikke er opført i et handelssystem.
- (28) Det er vigtigt at forebygge gentagelse af »originate to distribute«-modeller. I disse situationer yder långivere lån ved anvendelse af svage bevillingspolitikker, da de på forhånd ved, at de dermed forbundne risici vil blive solgt til tredjemand. De eksponeringer, som securitiseres, bør derfor indgås som led i det eksponeringsleverende instituts eller den oprindelige långivers normale virksomhed i henhold til bevillingsstandards, der ikke bør være mindre strenge end dem, som det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver anvender på tidspunktet for indgåelse af tilsvarende eksponeringer, der ikke securitiseres. Oplysninger om væsentlige ændringer i bevillingsstandards bør være fuldt tilgængelige for potentielle investorer eller i tilfælde af fuldt ud støttede ABCP-programmer for det organiserende institut og andre parter, der er direkte eksponeret mod den pågældende ABCP-transaktion. Det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver bør have tilstrækkelig erfaring med indgåelse af eksponeringer af lignende art som dem, der er blevet securitiseret. I tilfælde af securitiseringer, hvor de underliggende eksponeringer er boliglån, bør puljen af lån ikke omfatte lån, som er markedsført og bevilget med den klausul, at låneansøgeren eller, hvor det er relevant, mæglerne er gjort opmærksom på, at oplysningerne muligvis ikke er verificeret af långiver. Vurderingen af låntagers kreditværdighed bør også, når det er relevant, opfylde de krav, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF⁽¹⁾ eller 2014/17/EU⁽²⁾, eller tilsvarende krav i tredjelande.
- (29) Stærk afhængighed af salg af aktiver, der sikrer de underliggende eksponeringer, med henblik på tilbagebetaling af securitiseringsspositioner skaber sårbarhed som illustreret af den ringe udvikling på dele af markedet for værdipapirer med sikkerhed i erhvervsejendom (CMBS) under den finansielle krise. CMBS'er bør derfor ikke betragtes som STS-securitiseringer.
- (30) Når der foreligger oplysninger om miljøvirkningerne af aktiver, der ligger til grund for securitiseringer, bør det eksponeringsleverende institut og det organiserende institut for de pågældende securitiseringer offentliggøre dem.

Derfor bør det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og SSPE'en for en STS-securitisering, når de underliggende eksponeringer er boliglån eller billån eller billeaseaftaler, offentliggøre de tilgængelige oplysninger om miljøpræstationer for de aktiver, der finansieres via sådanne boliglån eller billån eller billeaseaftaler.

- (31) Ønsker eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og SSPE'er at anvende STS-betegnelsen for deres securitiseringer, bør investorer, kompetente myndigheder og ESMA underrettes om, at securitiseringen opfylder STS-kravene. Underretningen bør indeholde en redegørelse for, hvordan hvert af STS-kriterierne er opfyldt. ESMA bør derefter offentliggøre den på en liste over meddelte STS-securitiseringer, der stilles til rådighed på dens websted til orientering. Medtagelse af en securitisering udstedt på ESMA's liste over meddelte STS-securitiseringer indebærer ikke, at ESMA eller andre kompetente myndigheder har attesteret, at securitiseringen opfylder STS-kravene. Ansvar for opfyldelse af STS-kravene påhviler udelukkende de eksponeringsleverende institutter, de organiserende institutter og SSPE'erne. Dette bør sikre, at de eksponeringsleverende institutter, de organiserende institutter og SSPE'erne tager ansvar for deres påstand om, at securitiseringerne er STS, og at der er transparens på markedet.
- (32) Opfylder en securitisering ikke længere STS-kravene, bør det eksponeringsleverende institut og det organiserende institut straks underrette ESMA og den relevante kompetente myndighed. Har en kompetent myndighed pålagt administrative sanktioner med hensyn til en securitisering, der er blevet anmeldt som STS, bør denne kompetente myndighed straks underrette ESMA, som skal medtage dette på sin liste over STS-meddelelser, således at investorer har mulighed for at blive informeret om sådanne sanktioner og om pålideligheden af STS-meddelelser. Det er derfor i de eksponeringsleverende institutters og de organiserende institutters egen interesse at foretage velovervejede meddelelser for ikke at skade deres omdømme.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34).

- (33) Investorer bør med hensyn til investeringer selv udvise rettidig omhu, der står mål med den faktiske risiko, men de bør kunne henholde sig til STS-meddelelserne og oplysningerne, som det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og SSPE'en stiller til rådighed, om, hvorvidt en securitisering opfylder STS-kravene. De bør dog ikke udelukkende eller mekanisk forlade sig på sådanne meddelelser og oplysninger.
- (34) Det kan være nyttigt for investorer, eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og SSPE'er at inddrage tredjeparter med henblik på at kontrollere, om en securitisering opfylder STS-kravene, og dette kan bidrage til at øge tilliden til markedet for STS-securitiseringer. Eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og SSPE'er kunne også gøre brug af de tjenester, som en tredjepart, der er godkendt i overensstemmelse med denne forordning, yder, til at vurdere, om deres securitisering opfylder STS-kriterierne. De kompetente myndigheder bør skulle godkende sådanne tredjeparter. Meddelelsen til ESMA og den efterfølgende offentliggørelse på ESMA's websted bør nævne, om STS-opfyldelsen er bekræftet af en godkendt tredjepart. Det er dog vigtigt, at investorer foretager deres egen vurdering, tager ansvar for deres investeringsbeslutninger og ikke mekanisk forlader sig på sådanne tredjeparter. Inddragelsen af en tredjepart bør ikke på nogen måde flytte det endelige retlige ansvar for anmeldelse og behandling af en securitiseringstransaktion som STS fra eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og institutionelle investorer.
- (35) Medlemsstaterne bør udpege kompetente myndigheder og give dem de nødvendige tilsyns-, undersøgelses- og sanktionsbeføjelser. Administrative sanktioner bør i princippet offentliggøres. Da investorer, eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter, oprindelige långivere og SSPE'er kan være etableret i forskellige medlemsstater og være underlagt forskellige sektorspecifikke kompetente myndigheders tilsyn, bør nært samarbejde mellem de relevante kompetente myndigheder, herunder Den Europæiske Centralbank (ECB) for så vidt angår specifikke opgaver, som den tillægges ved Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013⁽¹⁾, og med de europæiske tilsynsmyndigheder sikres gennem gensidig udveksling af oplysninger og bistand i forbindelse med tilsynsaktiviteter. De kompetente myndigheder bør kun anvende sanktioner i tilfælde af forsætlige eller uagtsomme overtrædelser. Anvendelsen af afhjælpende foranstaltninger bør ikke afhænge af, om der foreligger bevis for forsæt eller uagtsomhed. Ved fastsættelsen af den passende type af og det passende niveau for sanktionen eller den afhjælpende foranstaltning bør de kompetente myndigheder, når de tager hensyn til den finansielle styrke hos den ansvarlige fysiske eller juridiske person, navnlig tage den ansvarlige juridiske persons samlede omsætning eller den ansvarlige fysiske persons årsindkomst eller nettoaktiver i betragtning.
- (36) Kompetente myndigheder bør nøje koordinere deres tilsyn og sikre ensartede beslutninger, navnlig i tilfælde af overtrædelse af denne forordning. Vedrører en sådan overtrædelse en urigtig eller vildledende meddelelse, bør den kompetente myndighed, der konstaterer overtrædelsen, desuden underrette de europæiske tilsynsmyndigheder og de relevante kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater. I tilfælde af uenighed mellem de kompetente myndigheder bør ESMA og i givet fald Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder udøve deres bindende mæglingsbeføjelser.
- (37) Kravene til anvendelsen af betegnelsen »simpel, transparent og standardiseret securitisering« (STS-securitisering) er nye og vil med tiden blive præciseret nærmere ved EBA's retningslinjer og tilsynspraksis. For at undgå at afskrække markedsdeltagerne fra at anvende denne betegnelse bør de kompetente myndigheder have mulighed for at give det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og SSPE'en en frist på tre måneder til at afhjælpe eventuelle fejlagtige anvendelser af betegnelsen, som de har anvendt i god tro. God tro bør formodes, når det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og SSPE'en ikke kunne vide, at en securitisering ikke opfyldte alle STS-kriterierne for at blive betegnet som STS. I løbet af denne periode bør den pågældende securitisering fortsat anses for at opfylde STS-kriterierne og bør ikke fjernes fra den liste, der er udarbejdet af ESMA i henhold til denne forordning.
- (38) Denne forordning fremmer harmoniseringen af en række centrale elementer på securitiseringsmarkedet, med forbehold af supplerende markedsdrevet harmonisering af processer og praksisser på værdipapirmarkederne. Af denne årsag er det vigtigt, at markedsdeltagerne og deres faglige sammenslutninger fortsat arbejder med yderligere at standardisere markedspraksis, særlig for så vidt angår standardisering af dokumentation vedrørende securitiseringer. Kommissionen bør nøje overvåge og rapportere om markedsdeltagernes standardiseringsbestræbelser.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

- (39) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF ⁽¹⁾, 2009/138/EF ⁽²⁾ og 2011/61/EU ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 ⁽⁴⁾ og (EU) nr. 648/2012 ⁽⁵⁾ ændres i overensstemmelse hermed for at sikre sammenhæng mellem Unionens retlige ramme og nærværende forordning hvad angår bestemmelser vedrørende securitisering, idet disse bestemmelses hovedformål er det indre markeds oprettelse og funktion, navnlig ved at sikre lige vilkår på det indre marked for alle institutionelle investorer.
- (40) For så vidt angår ændringen af forordning (EU) nr. 648/2012 bør »over-the-counter« (»OTC«)-derivataftaler, der er indgået af SSPE'er, ikke være omfattet af clearingforpligtelsen, forudsat at visse betingelser er opfyldt. Dette skyldes, at modparter i OTC-derivataftaler, der indgås med SSPE'er, er sikrede kreditorer i securitiseringsordningen, og der normalt forefindes en tilfredsstillende beskyttelse mod modpartskreditrisiko. Med hensyn til ikkecentralt clearede derivater bør størrelsen af den sikkerhedsstillelse, der kræves, også tage hensyn til securitiseringsordningens særlige struktur og den beskyttelse, som allerede er fastlagt heri.
- (41) Der er en vis grad af substituerbarhed mellem dækkede obligationer (covered bonds) og securitiseringer. For at forhindre forvriddning eller arbitrage mellem anvendelsen af securitiseringer og dækkede obligationer som følge af den forskelligartede behandling af OTC-derivataftaler, der er indgået af enheder for dækkede obligationer eller SSPE'er, bør forordning (EU) nr. 648/2012 ændres for at sikre sammenhæng i behandlingen af derivater, der er knyttet til dækkede obligationer, og derivater, der er knyttet til securitiseringer, for så vidt angår clearingforpligtelsen og margenkravene for ikkecentralt clearede OTC-derivater.
- (42) For at harmonisere de tilsynsgebyrer, som ESMA pålægger, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), for så vidt angår præcisering af gebyrernes art, de tjenester, for hvilke de skal erlægges, og gebyrernes størrelse og betalingsmåde. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽⁶⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (43) For at specificere risikotilbageholdelseskravet samt med henblik på yderligere at præcisere homogenitetskriterierne og de eksponeringer, der skal anses for homogene i henhold til kravene om forenkling, og samtidig sikre, at securitiseringen af SMV-lån ikke påvirkes negativt, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage regulermæssige tekniske standarder udarbejdet af EBA vedrørende fastsættelse af de nærmere regler for risikotilbageholdelse, måling af tilbageholdelsesniveauet, visse forbud vedrørende den tilbageholdte risiko, tilbageholdelse på konsolideret grundlag og undtagelsen for visse transaktioner samt nærmere fastlæggelse af homogenitetskriterierne og af, hvilke underliggende eksponeringer der skal anses for homogene. Kommissionen bør vedtage disse regulermæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA bør nøje rådføre sig med de to andre ESA'er.
- (44) For at fremme investorernes løbende, nemme og gratis adgang til pålidelige oplysninger om securitiseringer og for at fastlægge betingelserne for de kompetente myndigheders pligt til at samarbejde og udveksle oplysninger bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage regulermæssige tekniske standarder udarbejdet af ESMA vedrørende sammenlignelige oplysninger om underliggende eksponeringer og regelmæssige investorrapporter; listen over de lovlige formål, i forhold til hvilke securitiseringer er tilladt; de procedurer, der gør det muligt for securitiseringsregistre at kontrollere fuldstændigheden af og konsistensen i de indberettede oplysninger, ansøgningen om registrering og den forenklede ansøgning om en udvidelse af registreringen; de oplysninger om securitiseringen, der skal fremlægges af gennemsigtighedsgrunde, de operationelle standarder, der er nødvendige

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

⁽⁶⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

for at indsamle, aggregere og sammenligne oplysninger mellem securitiseringsregistre; de oplysninger, som udpegede enheder har adgang til, og vilkårene og betingelser for direkte adgang; de oplysninger, der skal gives i tilfælde af en STS-meddelelse; de oplysninger, der skal gives til de kompetente myndigheder i ansøgningen om tilladelse som tredjepartskontrollør; samt de oplysninger, der skal udveksles, og om meddelelsespligternes indhold og omfang. Kommissionen bør vedtage disse reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010. ESMA bør nøje rådføre sig med de to andre ESA'er.

- (45) Med henblik på at gøre det lettere for investorer, eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og SSPE'er bør Kommissionen endvidere tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder udarbejdet af ESMA vedrørende de indberetningsskemaer, der skal anvendes, når oplysninger gøres tilgængelige for indehavere af en securitiseringsposition; formatet for ansøgningen om registrering og for ansøgningen om en udvidelse af registreringen af securitiseringsregistre; en model til videregivelse af oplysninger; de indberetningsskemaer, der skal anvendes til at give oplysninger til securitiseringsregistret, idet der tages hensyn til løsninger, der er udviklet af eksisterende indsamlere af securitiseringsdata; og indberetningsskemaet for STS-meddelelser, der vil give investorer og kompetente myndigheder tilstrækkelige oplysninger til vurdering af opfyldelse af STS-kravene. Kommissionen bør vedtage disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010. ESMA bør nøje rådføre sig med de to andre ESA'er.
- (46) Målene for denne forordning, nemlig fastlæggelse af en generel ramme for securitisering og oprettelse af en specifik ramme for STS-securitisering, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, i betragtning af at securitiseringsmarkedene fungerer globalt, og at der bør sikres lige konkurrencevilkår på det indre marked for alle institutionelle investorer og enheder, der er involveret i securitisering, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (47) Denne forordning bør finde anvendelse på securitiseringer, hvis værdipapirer udstedes den 1. januar 2019 eller senere.
- (48) For udestående securitiseringspositioner den 1. januar 2019 bør eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og SSPE'er kunne anvende betegnelsen »STS«, såfremt securitiseringen opfylder STS-kravene, for visse krav på tidspunktet for underretningen og for andre krav på tidspunktet for indgåelsen. Eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og SSPE'er bør derfor kunne indgive en STS-meddelelse til ESMA i henhold til denne forordning. Eventuelle efterfølgende ændringer af securitiseringen bør godkendes, forudsat at securitiseringen fortsat opfylder alle gældende STS-krav.
- (49) Kravene om rettidig omhu, som anvendes i overensstemmelse med gældende EU-ret, inden denne forordnings anvendelsesdato, bør fortsat finde anvendelse på securitiseringer, der er udstedt fra den 1. januar 2011, og på securitiseringer, som er udstedt før den 1. januar 2011, hvor nye underliggende eksponeringer er blevet tilføjet eller erstattet efter den 31. december 2014. De relevante bestemmelser i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 625/2014 ⁽¹⁾, hvor risikotilbageholdelseskravene for kreditinstitutter og investeringsselskaber som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽²⁾ specificeres, bør fortsat finde anvendelse indtil det tidspunkt, hvor de reguleringsmæssige tekniske standarder for risikotilbageholdelse i henhold til nærværende forordning finder anvendelse. Af hensyn til retssikkerheden bør kreditinstitutter eller investeringsselskaber, forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde for så vidt angår de ved nærværende forordnings ikrafttræden udestående securitiseringspositioner fortsat være omfattet af henholdsvis artikel 405 i forordning (EU) nr. 575/2013 og kapitel I, II og III og artikel 22 i delegeret forordning (EU) nr. 625/2014, artikel 254 og 255 i delegeret forordning (EU) 2015/35 og artikel 51 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 625/2014 af 13. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende præciseringen af kravene til investorinstitutter, organiserende institutter, oprindelige långivere og eksponeringsleverende institutter i forbindelse med eksponeringer mod overført kreditrisiko (EUT L 174 af 13.6.2014, s. 16).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn (EUT L 83 af 22.3.2013, s. 1).

For at sikre, at eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og SSPE'er opfylder deres transparensforpligtelser indtil de reguleringsmæssige tekniske standarder, som skal vedtages af Kommissionen i henhold til nærværende forordning, finder anvendelse, bør de gøre de oplysninger, der er omhandlet i bilag I-VIII til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/3 ⁽¹⁾, offentligt tilgængelige —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL 1

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne forordning fastlægger en generel ramme for securitisering. Den definerer securitisering og indfører krav om rettidig omhu, risikotilbageholdelse og transparens for de parter, der deltager i securitiseringer, kriterier for ydelse af lån, krav til salg af securitiseringer til detailkunder, et forbud mod resecuritisering, krav til SSPE'er samt betingelser og procedurer for securitiseringsregistre. Den opretter desuden en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering (»STS-securitisering«).
2. Denne forordning finder anvendelse på institutionelle investorer samt eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter, oprindelige långivere og securitiseringsenheder med særligt formål.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »securitisering«: en transaktion eller ordning, hvorved kreditrisikoen ved en eksponering eller en pulje af eksponeringer opdeles i trancher, og som har alle følgende karakteristika:
 - a) betalingerne i forbindelse med transaktionen eller ordningen afhænger af udviklingen i eksponeringen eller puljen af eksponeringer
 - b) rangordningen af trancher afgør fordelingen af tabene i transaktionens eller ordningens løbetid
 - c) transaktionen eller ordningen skaber ikke eksponeringer, som har alle de karakteristika, der er anført i artikel 147, stk. 8, i forordning (EU) nr. 575/2013
- 2) »securitiseringsenhed med særligt formål« eller »SSPE«: en forvaltningsenhed, en trust eller en anden enhed end et eksponeringsleverende institut eller et organiserende institut, som er etableret med henblik på at foretage en eller flere securitiseringer, hvis aktiviteter er begrænset til dette formål, og hvis struktur er udformet med henblik på at adskille SSPE'ens forpligtelser fra det eksponeringsleverende instituts
- 3) »eksponeringsleverende institut«: en enhed, der:
 - a) selv eller via tilknyttede enheder direkte eller indirekte var involveret i den oprindelige aftale, der skabte låntagers eller en potentiel låntagers forpligtelser eller potentielle forpligtelser, der medførte den risiko, der securitiseres, eller
 - b) overtager tredjemands eksponeringer for egen regning og derefter securitiserer dem
- 4) »resecuritisering«: en securitisering, hvor mindst en af de underliggende eksponeringer er en securitiseringsposition
- 5) »organiserende institut«: et andet kreditinstitut, uanset om det er beliggende i Unionen, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013 eller et andet investeringselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2014/65/EU end et eksponeringsleverende institut, der:
 - a) etablerer og forvalter et ABCP-program eller en anden securitisering, hvor der opkøbes eksponeringer fra tredjemand, eller

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/3 af 30. september 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for oplysningskrav vedrørende strukturerede finansielle instrumenter (EUT L 2 af 6.1.2015, s. 57).

- b) etablerer et ABCP-program eller en anden securitisering, hvor der opkøbes eksponeringer fra tredjemand, og den daglige aktive porteføljeforvaltning, der er involveret i den securitisering, uddelegeres til en enhed, der har fået tilladelse til at udføre sådanne aktiviteter i overensstemmelse med direktiv 2009/65/EF, direktiv 2011/61/EU eller direktiv 2014/65/EU
- 6) »tranche«: et ved aftale fastlagt segment af kreditrisikoen ved en eksponering eller en pulje af eksponeringer, hvor en position i segmentet medfører risiko for et større eller mindre kredittab end en position af samme størrelse i et andet segment, idet der ikke tages hensyn til den kreditrisikoafdækning, som tredjemand direkte giver indehavere af positioner i segmentet eller i andre segmenter
- 7) »asset-backed commercial paper-program« eller »ABCP-program«: et securitiseringsprogram, hvor værdipapirerne hovedsagelig er gældsbreve med sikkerhed i aktiver med en løbetid på et år eller derunder
- 8) »asset-backed commercial paper-transaktion« eller »ABCP-transaktion«: en securitisering inden for et ABCP-program
- 9) »traditionel securitisering«: en securitisering, der indebærer, at de økonomiske interesser i de eksponeringer, som securitiseres, overføres gennem overførsel af ejerskabet til disse eksponeringer fra det eksponeringsleverende institut til en SSPE eller gennem en SSPE's indirekte deltagelse, hvor de udstedte værdipapirer ikke repræsenterer det eksponeringsleverende instituts betalingsforpligtelser
- 10) »syntetisk securitisering«: en securitisering, hvor overførslen af risiko sker ved brug af kreditderivater eller garantier, og hvor de securitiserede eksponeringer vedbliver med at være det eksponeringsleverende instituts eksponeringer
- 11) »investor«: en fysisk eller juridisk person, der er indehaver af en securitiseringsposition
- 12) »institutionel investor«: en investor, som er en af følgende:
- a) et forsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 1), i direktiv 2009/138/EF
 - b) et genforsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 4), i direktiv 2009/138/EF
 - c) en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341⁽¹⁾, jf. direktivets artikel 2, medmindre en medlemsstat har valgt helt eller delvis at undlade at anvende nævnte direktiv på den pågældende pensionskasse i henhold til nævnte direktivs artikel 5, eller en porteføljeforvalter eller en autoriseret enhed udpeget af en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse i henhold til artikel 32 i direktiv (EU) 2016/2341
 - d) en forvalter af alternative investeringsfonde (FAIF) som defineret i artikel 4, stk. 1, litra b), i direktiv 2011/61/EU, som forvalter og/eller markedsfører alternative investeringsfonde i Unionen
 - e) et administrationsselskab for institutter for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS) som defineret i artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2009/65/EF
 - f) et internt administreret UCITS, som er et investeringsselskab godkendt i henhold til direktiv 2009/65/EF, og som ikke har udpeget et administrationsselskab, der er godkendt til at administrere det i henhold til nævnte direktiv
 - g) et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013 med henblik på nævnte forordning eller et investeringsselskab som defineret i nævnte forordnings artikel 4, stk. 1, nr. 2)
- 13) »administrationsselskab«: en enhed, der daglig forvalter en pulje af erhvervede fordringer eller de underliggende krediteksponeringer
- 14) »likviditetsfacilitet«: en securitiseringsposition, der udspringer af en kontraktmæssig aftale om at stille finansiering til rådighed for at sikre rettidige pengestrømme til investorer
- 15) »revolverende eksponering«: en eksponering, hvorved tilgodehavender hos låntagere kan variere, alt efter hvor meget disse låntagere vælger at låne eller betale tilbage, op til en aftalt grænse
- 16) »revolverende securitisering«: en securitisering, hvor selve securitiseringens struktur revolverer, ved at der tilføjes eller fjernes eksponeringer i puljen af eksponeringer, uanset om de underliggende eksponeringer revolverer

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 354 af 23.12.2016, s. 37).

- 17) »førtidsindfrielsesbestemmelse«: en kontraktbestemmelse i forbindelse med securitisering af revolverende eksponeringer eller en revolverende securitisering, hvorved der stilles krav om, at investorers securitiseringspositioner, i tilfælde af at på forhånd fastlagte begivenheder indtræffer, indfries inden den oprindeligt anførte udløbsdato for disse positioner
- 18) »first loss-tranche«: den mest efterstillede tranche i en securitisering, som er den første tranche, der påføres tab på securitiserede eksponeringer og derved beskytter second loss-trancher og i givet fald højere rangerende trancher
- 19) »securitiseringsposition«: en eksponering mod en securitisering
- 20) »oprindelig långiver«: en enhed, der selv eller via tilknyttede enheder direkte eller indirekte indgik den oprindelige aftale, der skabte låntagers eller en potentiel låntagers forpligtelser eller potentielle forpligtelser, der medførte en securitisering af risikoen
- 21) »fuldt ud støttet ABCP-program«: et ABCP-program, som dets organiserende institut direkte og fuldt ud understøtter ved at stille en eller flere likviditetsfaciliteter, der mindst dækker alle følgende forhold, til rådighed for SSPE'en eller SSPE'erne:
- a) alle ABCP-programmets likviditets- og kreditrisici
 - b) alle væsentlige udvandringsrisici for de securitiserede eksponeringer
 - c) andre udgifter på ABCP-transaktions- og ABCP-programniveau, hvis de er nødvendige for over for investor at garantere fuld betaling af beløb fra ABCP'et
- 22) »fuldt ud støttet ABCP-transaktion«: en ABCP-transaktion, der understøttes af en likviditetsfacilitet, på transaktionsniveau eller på ABCP-programniveau, der mindst dækker alle følgende forhold:
- a) alle ABCP-transaktionens likviditets- og kreditrisici
 - b) alle væsentlige udvandringsrisici for de securitiserede eksponeringer i ABCP-transaktionen
 - c) andre udgifter på ABCP-transaktions- og ABCP-programniveau, hvis de er nødvendige for over for investor at garantere fuld betaling af beløb fra ABCP'et
- 23) »securitiseringsregister«: en juridisk person, der på central vis indsamler og vedligeholder optegnelser over securitiseringer.

Med henblik på denne forordnings artikel 10 gælder henvisninger til »transaktionsregister« i artikel 61, 64, 65, 66, 73, 78, 79 og 80 i forordning (EU) nr. 648/2012 som henvisninger til »securitiseringsregister«.

Artikel 3

Salg af securitiseringer til detailkunder

1. Sælgeren af en securitiseringsposition må ikke sælge en sådan position til en detailkunde som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 11), i direktiv 2014/65/EU, medmindre alle følgende betingelser er opfyldt:
- a) sælgeren af securitiseringspositionen har foretaget en egnethedstest i overensstemmelse med artikel 25, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU
 - b) sælgeren af securitiseringspositionen har på grundlag af den test, der er nævnt i litra a), forvisset sig om, at securitiseringspositionen er egnet til denne detailkunde
 - c) sælgeren af securitiseringspositionen meddeler i en rapport straks detailkunden resultaterne af egnethedstesten.
2. Såfremt betingelserne i stk. 1 er opfyldt, og denne detailkundes portefølje af finansielle instrumenter ikke overstiger 500 000 EUR, skal sælgeren på grundlag af de oplysninger, som detailkunden har afgivet i overensstemmelse med stk. 3, sikre, at detailkunden ikke investerer et samlet beløb på over 10 % af kundens portefølje af finansielle instrumenter i securitiseringspositioner, og at det oprindelige minimumsbeløb, der investeres i en eller flere securitiseringspositioner, er på 10 000 EUR.
3. Detailkunden skal give sælgeren nøjagtige oplysninger om sin portefølje af finansielle instrumenter, herunder investeringer i securitiseringspositioner.
4. Med henblik på stk. 2 og 3 skal detailkundens portefølje af finansielle instrumenter omfatte kontantbeholdning og finansielle instrumenter, men ikke eventuelle finansielle instrumenter, der er blevet stillet som sikkerhed.

*Artikel 4***Krav til SSPE'er**

SSPE'er må ikke oprettes i et tredjeland, hvor et af følgende forhold gør sig gældende:

- a) tredjelandet er opført som en højrisiko- og ikkesamarbejdsvillig jurisdiktion af FATF
- b) tredjelandet har ikke undertegnet en aftale med en medlemsstat for at sikre, at det pågældende tredjeland fuldt ud overholder standarderne i artikel 26 i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD's) modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue eller i OECD's modelaftale om udveksling af oplysninger i skattesager og sikrer effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder eventuelle multilaterale beskatningsaftaler.

KAPITEL 2

BESTEMMELSER GÆLDENDE FOR ALLE SECURITISERINGER*Artikel 5***Krav om rettidig omhu for institutionelle investorer**

1. En institutionel investor, der ikke er det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver, skal, inden vedkommende besidder en securitiseringsposition, kontrollere, at:

- a) det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver yder alle de lån, der giver anledning til de underliggende eksponeringer, på grundlag af velfunderede og veldefinerede kriterier og klart fastsatte procedurer for godkendelse, ændring, fornyelse og finansiering af disse lån og har indført effektive systemer til anvendelse af disse kriterier og procedurer i overensstemmelse med denne forordnings artikel 9, stk. 1, såfremt det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver, der er etableret i Unionen, ikke er et kreditinstitut eller et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1) og 2), i forordning (EU) nr. 575/2013
- b) det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver yder alle de lån, der giver anledning til de underliggende eksponeringer, på grundlag af velfunderede og veldefinerede kriterier og klart fastsatte procedurer for godkendelse, ændring, fornyelse og finansiering af disse lån og har indført effektive systemer til anvendelse af disse kriterier og procedurer for at sikre, at långivning er baseret på en grundig vurdering af låntagers kreditværdighed, såfremt det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver er etableret i et tredjeland
- c) det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver, såfremt instituttet eller långiveren er etableret i Unionen, løbende tilbageholder en væsentlig nettoøkonomisk interesse i overensstemmelse med artikel 6, og at risikotilbageholdelsen er oplyst til den institutionelle investor i overensstemmelse med artikel 7
- d) det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver, såfremt instituttet eller långiveren er etableret i et tredjeland, løbende tilbageholder en væsentlig nettoøkonomisk interesse, der under ingen omstændigheder må være under 5 % som fastsat i overensstemmelse med artikel 6, og oplyser risikotilbageholdelsen til den institutionelle investor
- e) det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller SSPE'en, hvis det er relevant, har stillet de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 7, til rådighed i overensstemmelse med den hyppighed og de bestemmelser, der er fastsat i artiklen.

2. Uanset stk. 1, for så vidt angår fuldt ud støttede ABCP-transaktioner, finder kravet i stk. 1, litra a), anvendelse på det organiserende institut. I sådanne tilfælde skal det organiserende institut kontrollere, at det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver, som ikke er et kreditinstitut eller et investeringsselskab, yder alle de lån, der giver anledning til de underliggende eksponeringer, på grundlag af velfunderede og veldefinerede kriterier og klart fastsatte procedurer for godkendelse, ændring, fornyelse og finansiering af disse lån og har indført effektive systemer til anvendelse af disse kriterier og procedurer i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1.

3. En institutionel investor, der ikke er det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver, skal, inden vedkommende besidder en securitiseringsposition, foretage en vurdering vedrørende rettidig omhu, som gør investoren i stand til at vurdere de pågældende risici. Denne vurdering skal mindst omfatte følgende:

- a) risikokarakteristikken for de individuelle securitiseringspositioner og de underliggende eksponeringer
- b) alle de strukturelle karakteristika ved securitiseringen, som væsentligt vil kunne påvirke udviklingen i securitiseringspositionen, herunder den aftalemæssige prioritering af betalinger og betalingsrelaterede udløsningsstærskler, kreditværdighedsforbedringer, likviditetsforbedringer, markedsværdiudløsningsstærskler og transaktionsspecifikke definitioner af misligholdelse

- c) for så vidt angår en securitisering, som er anmeldt som STS i overensstemmelse med artikel 27, om denne securitisering overholder kravene i artikel 19–22 eller i artikel 23–26 og artikel 27. Institutionelle investorer kan fæste passende lid til STS-meddelelsen i henhold til artikel 27, stk. 1, og til det eksponeringsleverende instituts, det organiserende instituts og SSPE's oplysninger vedrørende overholdelsen af STS-kravene uden udelukkende eller mekanisk at forlade sig på disse meddelelser eller oplysninger.

Uanset første afsnit, litra a) og b), tager institutionelle investorer i gældsbreve udstedt af ABCP-programmet hensyn til karakteristika ved ABCP-programmet og den fulde likviditetsstøtte, hvis der er tale om et fuldt ud støttet ABCP-program.

4. En institutionel investor, der ikke er det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver, og som er indehaver af en securitiseringsposition, skal som minimum:

- a) indføre hensigtsmæssige nedskrevne procedurer, der står i et rimeligt forhold til securitiseringspositionens risikoprofil og, hvor det er relevant, til den institutionelle investors positioner i og uden for handelsbeholdningen, for løbende at overvåge overholdelsen af stk. 1 og 3 og udviklingen i securitiseringspositionen og i de underliggende eksponeringer.

Hvis det er relevant for så vidt angår securitiseringen og de underliggende eksponeringer, skal disse nedskrevne procedurer omfatte overvågning af eksponeringstypen, procentdelen af lån, der er forfalden med mere end 30, 60 og 90 dage, misligholdelsesrater, forudbetalingsrater, lån under tvangsrealisation, inddrivelsesrater, tilbagekøb, låneændringer, betalingsfrihed, sikkerhedsstillestetype og ejer- eller lejerforhold i forbindelse med fast ejendom, frekvensfordelingen af kreditvurderinger eller andre målinger af kreditværdigheden for de underliggende eksponeringer, den erhvervsmæssige og geografiske diversificering og frekvensfordelingen af belåningsprocenten med udsvingsbånd, der fremmer en hensigtsmæssig følsomhedsanalyse. Hvis de underliggende eksponeringer selv er securitiseringspositioner, jf. artikel 8, overvåger de institutionelle investorer tillige de eksponeringer, der ligger til grund for disse positioner

- b) hvis der er tale om en anden securitisering end et fuldt ud støttet ABCP-program, regelmæssigt udføre stresstest af de pengestrømme og værdier af sikkerhedsstillelse, som understøtter de underliggende eksponeringer, eller, hvis der ikke foreligger tilstrækkelige data om pengestrømme og værdier af sikkerhedsstillelse, udføre stresstest af antagelser vedrørende tab under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af risikoen ved securitiseringspositionen
- c) hvis der er tale om et fuldt ud støttet ABCP-program, regelmæssigt udføre stresstest af det organiserende instituts solvens og likviditet
- d) sikre intern rapportering til ledelsesorganet, således at ledelsesorganet er bekendt med væsentlige risici hidrørende fra securitiseringspositionen, og således at disse risici forvaltes hensigtsmæssigt
- e) efter anmodning kunne godtgøre over for de kompetente myndigheder, at den har en grundig og indgående forståelse af securitiseringspositionen og de underliggende eksponeringer, og at den har iværksat nedskrevne politikker og procedurer til forvaltning af risiciene ved securitiseringspositionen samt til registrering af kontrol og rettidig omhu i overensstemmelse med stk. 1 og 2 samt alle andre relevante oplysninger, og
- f) hvis der er tale om eksponeringer mod et fuldt ud støttet ABCP-program, efter anmodning kunne godtgøre over for de kompetente myndigheder, at den har en grundig og indgående forståelse af det organiserende instituts kreditkvalitet og betingelserne for den udbudte likviditetsfacilitet.

5. Med forbehold af denne artikels stk. 1-4 kan den institutionelle investor, hvis en institutionel investor har bemyndiget en anden institutionel investor til at træffe afgørelser om investeringsforvaltningen, som kan eksponere den mod en securitisering, pålægge den forvaltende part at opfylde sine forpligtelser i henhold til denne artikel for så vidt angår en eksponering mod en securitisering, som følger af disse afgørelser. Medlemsstaterne sikrer, at hvis en institutionel investor i henhold til dette stykke pålægges at opfylde en anden institutionel investors forpligtelser og undlader at gøre dette, kan en sanktion i medfør af artikel 32 og 33 pålægges den forvaltende part, men ikke den institutionelle investor, som eksponeres mod securitiseringen.

Artikel 6

Risikotilbageholdelse

1. Det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver i en securitisering tilbageholder løbende en væsentlig nettoøkonomisk interesse i securitiseringen på mindst 5 %. Denne interesse måles

ved indgåelsen og bestemmes af de ikkebalanceførte posters notionale værdi. Hvis det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og den oprindelige långiver ikke indbyrdes har aftalt, hvem der tilbageholder den væsentlige nettoøkonomiske interesse, påhviler det det eksponeringsleverende institut at gøre dette. Tilbageholdelseskravene må ikke bringes i anvendelse flere gange for samme securitisering. Den væsentlige nettoøkonomiske interesse må ikke opdeles mellem forskellige typer af tilbageholdere og må ikke være omfattet af nogen kreditrisikoreduktion eller afdækning.

Med henblik på denne artikel anses en enhed ikke for at være et eksponeringsleverende institut, hvis denne udelukkende er etableret eller drives med henblik på securitisering af eksponeringer.

2. Eksponeringsleverende institutter må ikke udvælge aktiver, der skal overføres til SSPE'en med det formål at gøre tab på de aktiver, der overføres til SSPE'en målt i transaktionens løbetid eller i højst fire år, hvis transaktionens løbetid er længere end fire år, højere end tabene i samme periode på sammenlignelige aktiver på det eksponeringsleverende instituts balance. Hvis den kompetente myndighed finder beviser, som tyder på overtrædelse af dette forbud, skal den kompetente myndighed undersøge udviklingen i de aktiver, der er overført til SSPE'en, og sammenlignelige aktiver på det eksponeringsleverende instituts balance. Hvis udviklingen i de overførte aktiver er betydeligt lavere end i sammenlignelige aktiver på det eksponeringsleverende instituts balance som følge af det eksponeringsleverende instituts forsæt, skal den kompetente myndighed pålægge en sanktion i medfør af artikel 32 og 33.

3. Kun i følgende tilfælde anses der for at være tale om tilbageholdelse af en væsentlig nettoøkonomisk interesse på mindst 5 % som omhandlet i stk. 1:

- a) tilbageholdelse af mindst 5 % af den nominelle værdi af hver af de trancher, der er solgt eller overført til investorerne
- b) i tilfælde af revolverende securitiseringer eller securitiseringer af revolverende eksponeringer tilbageholdelse af det eksponeringsleverende instituts andel på mindst 5 % af den nominelle værdi af hver af de securitiserede eksponeringer
- c) tilbageholdelse af tilfældigt udvalgte eksponeringer svarende til mindst 5 % af de securitiserede eksponeringers nominelle værdi, når sådanne ikke-securitiserede eksponeringer ellers ville være blevet securitiseret i securitiseringen, forudsat at antallet af potentielt securitiserede eksponeringer er på mindst 100 ved indgåelsen
- d) tilbageholdelse af first loss-tranchen og, såfremt en sådan tilbageholdelse ikke udgør 5 % af den nominelle værdi af de securitiserede eksponeringer, om nødvendigt andre trancher med samme eller en strengere risikoprofil end de trancher, der er overført eller solgt til investorer, og som ikke forfalder tidligere end de trancher, der er overført eller solgt til investorer, således at tilbageholdelsen i alt svarer til mindst 5 % af de securitiserede eksponeringers nominelle værdi, eller
- e) tilbageholdelse af en first loss-eksponering på mindst 5 % af hver securitiseret eksponering i securitiseringen.

4. Hvis et blandet finansielt holdingselskab i Unionen som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF ⁽¹⁾, et moderinstitut eller et finansielt holdingselskab i Unionen eller et af dets datterselskaber som omhandlet i forordning (EU) nr. 575/2013 som eksponeringsleverende eller organiserende institut securitiserer eksponeringer fra et eller flere kreditinstitutter, investeringsselskaber eller andre finansieringsinstitutter, der er omfattet af tilsynet på konsolideret niveau, kan kravene i stk. 1 opfyldes på grundlag af den konsoliderede situation for det tilknyttede moderinstitut, finansielle holdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab i Unionen.

Første afsnit finder kun anvendelse, hvis de kreditinstitutter, investeringsselskaber eller finansieringsinstitutter, der har indgået de securitiserede eksponeringer, opfylder kravene i artikel 79 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²⁾ og rettidigt meddeler det eksponeringsleverende eller organiserende institut og moderkreditinstituttet i Unionen eller det finansielle holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab i Unionen de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde kravene i denne forordnings artikel 5.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikrings-selskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

5. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når de securitiserede eksponeringer er eksponeringer mod nedenstående eller eksponeringer, som fuldt ud, betingelsesløst og uigenkaldeligt er garanteret af nedenstående:

- a) centralregeringer eller centralbanker
- b) medlemsstaters regionale og lokale myndigheder samt offentlige enheder som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 8), i forordning (EU) nr. 575/2013
- c) institutter, der er tillagt en risikovægt på 50 % eller derunder i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2, i forordning (EU) nr. 575/2013
- d) nationale erhvervsfremmende banker eller institutter som omhandlet i artikel 2, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 ⁽¹⁾, eller
- e) de multilaterale udviklingsbanker, der er opført i artikel 117 i forordning (EU) nr. 575/2013.

6. Stk. 1 finder ikke anvendelse på transaktioner baseret på et klart, transparent og tilgængeligt indeks, hvor de underliggende referenceenheder er identiske med dem, der indgår i et indeks over enheder, der handles bredt, eller som er andre omsættelige værdipapirer end securitiseringspositioner.

7. EBA udarbejder i nært samarbejde med ESMA og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger (EIOPA), som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽²⁾, udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for nærmere at præcisere kravet om risikotilbageholdelse, særlig for så vidt angår:

- a) de nærmere bestemmelser for tilbageholdelsen af risiko i henhold til stk. 3, herunder opfyldelse gennem en syntetisk eller betinget form for tilbageholdelse
- b) målingen af det i stk. 1 omhandlede tilbageholdelsesniveau
- c) forbuddet mod afdækning eller salg af den tilbageholdte interesse
- d) betingelserne for tilbageholdelse på konsolideret niveau i henhold til stk. 4
- e) betingelserne for undtagelse af transaktioner baseret på et klart, transparent og tilgængeligt indeks som omhandlet i stk. 6.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juli 2018.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i nærværende stykke omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 7

Transparenskrav for eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og SSPE'er

1. Det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og SSPE'en i en securitisering gør i overensstemmelse med stk. 2 som minimum følgende oplysninger tilgængelige for indehavere af en securitiseringsposition, de i artikel 29 omhandlede kompetente myndigheder og, efter anmodning, potentielle investorer:

- a) oplysninger om de underliggende eksponeringer kvartalsvis eller, i tilfælde af ABCP, oplysninger om de underliggende tilgodehavender eller fordringer månedsvis
- b) al underliggende dokumentation, som er relevant for forståelsen af transaktionen, herunder, men ikke begrænset til, hvis det er relevant, følgende dokumenter:
 - i) det endelige udbudsdokument eller prospekt sammen med de afsluttende transaktionsdokumenter, men ikke juridiske udtalelser og vurderinger
 - ii) for en traditionel securitisering salgsaftalen for aktivet, aftalen om tildeling, nyordning eller overførsel samt relevante trusterklæringer

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 af 25. juni 2015 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 — Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EUT L 169 af 1.7.2015, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

- iii) derivat- og garantiaftalerne samt eventuelle relevante dokumenter vedrørende aftaler om sikkerhedsstillelse, hvis de securitiserede eksponeringer vedbliver med at være det eksponeringsleverende instituts eksponeringer
- iv) aftaler med administrationsselskab og backup-administrationsselskab samt aftaler om forvaltning og likviditetsstyring
- v) trustdokumenter (»trust deed«), sikkerhedsdokumenter, agentaftale, aftale med kontoførende bank, aftale om garanteret afkast, »incorporated terms« eller »master trust framework« eller »master definitions agreement« eller juridisk dokumentation med tilsvarende juridisk værdi
- vi) relevante aftaler mellem kreditorer, derivat-dokumentation, aftaler om efterstillede lån, aftaler om iværksættelån og aftaler om likviditetsfacilitet.

Denne underliggende dokumentation skal indeholde en detaljeret beskrivelse af prioriteringen af betalinger i securitiseringen

- c) hvis et prospekt ikke er udarbejdet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF ⁽¹⁾, en sammenfatning af transaktionen eller en oversigt over de væsentligste karakteristika ved securitiseringen, herunder, hvis det er relevant:
 - i) oplysninger vedrørende transaktionens struktur, herunder strukturdiagrammerne indeholdende en oversigt over transaktionen, pengestrømmene og ejerforhold
 - ii) oplysninger vedrørende eksponeringens karakteristika, pengestrømme, tab efter vandfaldsmodellen, karakteristik af kreditforbedring og likviditetsstøtte
 - iii) oplysninger vedrørende stemmerettigheder for indehavere af en securitiseringsposition samt disses forhold til andre sikrede kreditorer, og
 - iv) en liste over alle udløsningstærskler og hændelser i de i litra b) omhandlede dokumenter, som kan have en væsentlig indvirkning på udviklingen i securitiseringspositionen
- d) i tilfælde af STS-securitiseringer den i artikel 27 omhandlede STS-meddelelse
- e) kvartalsvise eller, i tilfælde af ABCP, månedlige investorrapporter indeholdende følgende:
 - i) alle væsentlige og relevante data om kreditkvaliteten og udviklingen i de underliggende eksponeringer
 - ii) oplysninger om hændelser, der udløser ændringer i prioriteringen af betalinger eller udskiftningen af modparter, og i tilfælde af en securitisering, som ikke er en ABCP-transaktion, data om de pengestrømme, som de underliggende eksponeringer og forpligtelserne i securitiseringen genererer
 - iii) oplysninger om den i henhold til artikel 6 tilbageholdte risiko, herunder oplysninger om, hvilken af de i artikel 6, stk. 3, fastsatte ordninger, der er anvendt
- f) enhver insiderviden om securitiseringen, som det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller SSPE'en er forpligtet til at offentliggøre i overensstemmelse med artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 ⁽²⁾ om markedsmissbrug
- g) hvis litra f) ikke finder anvendelse, enhver væsentlig hændelse såsom:
 - i) en væsentlig overtrædelse af forpligtelserne i de dokumenter, der er gjort tilgængelige i overensstemmelse med i litra b), herunder eventuel afhjælpning, fritagelse eller samtykke, som efterfølgende er blevet anvendt i forbindelse med en sådan overtrædelse
 - ii) en ændring i de strukturelle karakteristika, som i væsentlig grad kan påvirke udviklingen i securitiseringen
 - iii) en ændring i risikokarakteristikken for securitiseringen eller de underliggende eksponeringer, som væsentligt vil kunne påvirke udviklingen i securitiseringen

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1).

iv) i tilfælde af STS-securitiseringer, såfremt securitiseringen ophører med at opfylde STS-kravene, eller de kompetente myndigheder har truffet afhjælpende eller administrative foranstaltninger

v) enhver væsentlig ændring i transaktionsdokumenterne.

De i første afsnit, litra b), c) og d), beskrevne oplysninger gøres tilgængelige forud for prisfastsættelsen.

De i første afsnit, litra a) og e), beskrevne oplysninger gøres tilgængelige samtidigt i hvert kvartal og senest en måned efter forfaldsdagen for betaling af renter eller i tilfælde af ABCP-transaktioner senest en måned efter udløbet af den periode, rapporten dækker.

I tilfælde af ABCP gøres de i første afsnit, litra a), litra c), nr. ii), og litra e), nr. i), beskrevne oplysninger tilgængelige i aggregeret form for indehaverne af securitiseringspositioner og, efter anmodning, potentielle investorer. Oplysninger om lånet gøres tilgængelige for det organiserende institut og, efter anmodning, kompetente myndigheder.

Med forbehold af forordning (EU) nr. 596/2014 gøres de i første afsnit, litra f) og g), beskrevne oplysninger tilgængelige straks.

Under overholdelsen af dette stykke overholder det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og SSPE'en i en securitisering national ret og EU-ret om beskyttelse af fortrolige oplysninger og behandling af personoplysninger med henblik på at undgå mulige overtrædelser af sådan ret samt enhver tavshedspligt i forbindelse med oplysninger vedrørende kunder, den oprindelige långiver eller låntager, medmindre sådanne fortrolige oplysninger anonymiseres og aggregeres.

Med hensyn til de i første afsnit, litra b), omhandlede oplysninger kan det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller SSPE'en navnlig forelægge en sammenfatning af den pågældende dokumentation.

De kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 29, skal kunne kræve at få fremlagt sådanne fortrolige oplysninger med henblik på at udføre deres opgaver i henhold til denne forordning.

2. Det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og SSPE'en i en securitisering udpeger af deres midte den enhed, som skal opfylde oplysningskravene i henhold til stk. 1, første afsnit, litra a), b), d), e), f) og g).

Den enhed, der er udpeget i overensstemmelse med første afsnit, gør oplysningerne vedrørende en securitiseringstransaktion tilgængelige ved hjælp af et securitiseringsregister.

Forpligtelserne i andet og fjerde afsnit gælder ikke for securitiseringer, for hvilke der ikke skal udarbejdes noget prospekt, jf. direktiv 2003/71/EF.

Hvis der ikke er registreret noget securitiseringsregister i overensstemmelse med artikel 10, gør den enhed, som er udpeget til at opfylde kravene i nærværende artikels stk. 1, oplysningerne tilgængelige ved hjælp af et websted, der:

- a) indeholder et velfungerende system til kontrol af datakvaliteten
- b) er underlagt passende governancestandarder og opretholdelse og anvendelse af en hensigtsmæssig organisatorisk struktur, som sikrer webstedets kontinuitet og regelmæssighed
- c) er underlagt passende systemer, kontroller og procedurer, som identificerer alle relevante kilder til operationelle risici
- d) indeholder systemer, som sikrer beskyttelsen og integriteten af de modtagne oplysninger samt en hurtig registrering af disse, og
- e) gør det muligt at føre fortegnelser over oplysningerne i mindst fem år efter securitiseringens udløbsdato.

Den enhed, som er ansvarlig for at indberette oplysningerne, og securitiseringsregistret, hvor oplysningerne gøres tilgængelige, angives i dokumentationen vedrørende securitiseringen.

3. ESMA udarbejder i nært samarbejde med EBA og EIOPA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de oplysninger, som det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og SSPE'en skal stille til rådighed for at overholde deres forpligtelser i henhold til stk. 1, første afsnit, litra a) og e), under hensyntagen til oplysningernes nytteværdi for indehaveren af securitiseringspositionen, om securitiseringspositionen er kortfristet, samt i tilfælde af en ABCP-transaktion, om den støttes fuldt ud af et organiserende institut

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. januar 2019.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykke omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. Med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af de oplysninger, der skal præciseres i henhold til stk. 3, udarbejder ESMA i nært samarbejde med EBA og EIOPA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder om fastlæggelse af formatet herfor i form af standardiserede indberetningsskemaer.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. januar 2019.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i dette stykke omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 8

Forbud mod resecuritisering

1. De underliggende eksponeringer, der omfattes af securitiseringen, må ikke omfatte securitiseringspositioner.

Første afsnit gælder dog ikke:

- a) securitiseringer, hvis værdipapirer er udstedt før den 1. januar 2019, og
- b) securitiseringer, der skal anvendes til lovlige formål som fastsat i stk. 3, hvis værdipapirer er udstedt den 1. januar 2019 eller senere.

2. En kompetent myndighed, der er udpeget i henhold til artikel 29, stk. 2, 3 eller 4, alt efter tilfældet, kan give en enhed, som den fører tilsyn med, tilladelse til at lade underliggende eksponeringer i en securitisering omfatte securitiseringspositioner, hvis den pågældende kompetente myndighed skønner, at anvendelsen af en resecuritisering er til lovlige formål, jf. nærværende artikels stk. 3.

Er en sådan tilsynsbelagt enhed et kreditinstitut eller et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1) og 2), i forordning (EU) nr. 575/2013, hører den i nærværende stykkes første afsnit omhandlede kompetente myndighed afviklingsmyndigheden og eventuelle andre myndigheder med relevans for den pågældende enhed, inden den giver tilladelse til at lade underliggende eksponeringer i en securitisering omfatte securitiseringspositioner. En sådan høring må ikke vare længere end 60 dage fra den dato, hvor den kompetente myndighed underretter afviklingsmyndigheden og eventuelle andre myndigheder med relevans for den pågældende enhed om behovet for høring.

Resultater høringen i en afgørelse om at give tilladelse til at lade underliggende eksponeringer i en securitisering omfatte securitiseringspositioner, underretter den kompetente myndighed ESMA herom.

3. Med henblik på denne artikel anses følgende for at være lovlige formål:

- a) lettelse af likvidationen af et kreditinstitut, et investeringsselskab eller et finansieringsinstitut
- b) sikring af et kreditinstituts, et investeringsselskabs eller et finansieringsinstituts levedygtighed som et institut i fortsat drift (en going concern) med henblik på at undgå likvidation heraf, eller
- c) bevarelse af investorernes interesser, hvis de underliggende eksponeringer er misligholdte.

4. Et fuldt ud støttet ABCP-program betragtes ikke som en resecuritisering med henblik på denne artikel, forudsat at ingen af ABCP-transaktionerne inden for dette program er en resecuritisering, og at kreditforbedringen ikke etablerer en trancheopdeling i andet lag på programniveau.

5. For at afspejle markedsudviklinger med hensyn til andre resecuritiseringer, der er foretaget til lovlige formål, og tage hensyn til det overordnede mål om finansiell stabilitet og bevarelse af investorernes interesser kan ESMA i nært samarbejde med EBA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at supplere listen over lovlige formål i stk. 3.

ESMA forelægger alle udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen. Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i nærværende stykke omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Artikel 9***Kriterier for långivning**

1. Eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og oprindelige långivere anvender samme velfunderede og veldefinerede kriterier for långivning på eksponeringer, der skal securitiseres, som de anvender på ikke-securitiserede eksponeringer. Med henblik herpå skal de samme klart fastsatte procedurer for godkendelse og, hvor det er relevant, ændring, fornyelse og refinansiering af lån anvendes. Eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og oprindelige långivere skal indføre effektive systemer med henblik på at anvende disse kriterier og procedurer for at sikre, at långivning er baseret på en grundig vurdering af låntagers kreditværdighed, idet der tages behørigt hensyn til de faktorer, der er relevante for at anslå udsigten til, at låntageren opfylder sine forpligtelser i henhold til kreditaftalen.
2. For securitiseringer, hvor de underliggende eksponeringer er boliglån ydet efter ikrafttrædelsen af direktiv 2014/17/EU, må puljen af disse lån ikke omfatte lån, som er markedsført og bevilget med den klausul, at låneansøgeren eller, hvor det er relevant, mæglerne er gjort opmærksom på, at de oplysninger, som låneansøgeren har stillet til rådighed, muligvis ikke er verificeret af långiveren.
3. Når et eksponeringsleverende institut overtager tredjemands eksponeringer for egen regning og derefter securitiserer dem, kontrollerer dette eksponeringsleverende institut, at den enhed, som direkte eller indirekte var involveret i den oprindelige aftale, der skabte de forpligtelser eller potentielle forpligtelser, der skal securitiseres, opfylder de i stk. 1 omhandlede krav.
4. Stk. 3 gælder ikke, hvis:
 - a) den oprindelige aftale, der skabte låntagers eller den potentielle låntagers forpligtelser eller potentielle forpligtelser, blev indgået inden ikrafttrædelsen af direktiv 2014/17/EU og
 - b) det eksponeringsleverende institut, der for egen regning overtager tredjemands eksponeringer og derefter securitiserer dem, opfylder de betingelser, som organiserende institutter i henhold til artikel 21, stk. 2, i delegeret forordning (EU) nr. 625/2014 skulle opfylde inden den 1. januar 2019.

KAPITEL 3

BETINGELSER OG PROCEDURER FOR REGISTRERING AF ET SECURITISERINGSREGISTER*Artikel 10***Registrering af et securitiseringsregister**

1. Securitiseringsregistre skal med henblik på artikel 5 registreres hos ESMA på de betingelser og efter den procedure, der er fastsat i nærværende artikel.
2. For at være berettiget til at blive registreret i henhold til denne artikel skal et securitiseringsregister være en juridisk person, der er etableret i Unionen, anvende procedurer til at kontrollere, at de oplysninger, der er gjort tilgængelige for det i henhold til denne forordnings artikel 7, stk. 1, er fuldstændige og konsistente og opfylde kravene i artikel 78 og 79 og artikel 80, stk. 1-3, 5 og 6, i forordning (EU) nr. 648/2012. Med henblik på nærværende artikel forstås henvisninger i artikel 78 og 80 i forordning (EU) nr. 648/2012 til nævnte forordnings artikel 9 som henvisninger til nærværende forordnings artikel 5.
3. Registreringen af et securitiseringsregister gælder for hele Unionens område.
4. Et registreret securitiseringsregister skal til enhver tid overholde betingelserne for registrering. Et securitiseringsregister skal omgående underrette ESMA om eventuelle væsentlige ændringer i betingelserne for registrering.
5. Et securitiseringsregister indgiver en af følgende til ESMA:
 - a) en ansøgning om registrering
 - b) en forenklet ansøgning om en udvidelse af registreringen med henblik på denne forordnings artikel 7 i tilfælde af et transaktionsregister, der allerede er registreret i henhold til afsnit VI, kapitel 1, i forordning (EU) nr. 648/2012 eller i henhold til kapitel III i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365 af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansierings-transaktioner og vedrørende genanvendelse samt om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 1).

6. Senest 20 arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen vurderer ESMA, hvorvidt ansøgningen er fuldstændig.

Hvis ansøgningen ikke er fuldstændig, fastsætter ESMA en frist, inden for hvilken securitiseringsregistret skal fremlægge supplerende oplysninger.

Når ESMA har vurderet, at ansøgningen er fuldstændig, underretter ESMA securitiseringsregistret herom.

7. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer indholdet af samtlige følgende:

- a) de i denne artikels stk. 2 omhandlede procedurer, som securitiseringsregistre skal anvende for at kontrollere, at de oplysninger, der er gjort tilgængelige for dem i henhold til artikel 7, stk. 1, er fuldstændige og konsistente
- b) den ansøgning om registrering, der er omhandlet i stk. 5, litra a)
- c) en forenklet ansøgning om en udvidelse af registreringen, jf. stk. 5, litra b).

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. januar 2019.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i nærværende stykke omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

8. For at sikre ensartede betingelser for anvendelse af stk. 1 og 2 udarbejder ESMA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som præciserer formatet af begge følgende:

- a) den ansøgning om registrering, der er omhandlet i stk. 5, litra a)
- b) den ansøgning om en udvidelse af registreringen, der er omhandlet i stk. 5, litra b).

For så vidt angår første afsnit, litra b), udarbejder ESMA et forenklet format for at undgå overlappende procedurer.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. januar 2019.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i nærværendes stykke omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 11

Underretning og samråd med de kompetente myndigheder inden registreringen eller udvidelsen af registreringen

1. Hvis et securitiseringsregister ansøger om registrering eller udvidelse af sin registrering som transaktionsregister, og hvis det er en enhed, som har tilladelse eller er registreret af en kompetent myndighed i den medlemsstat, hvor det er etableret, underretter og hører ESMA hurtigst muligt denne kompetente myndighed inden registreringen eller udvidelsen af securitiseringsregistrets registrering.

2. ESMA og den relevante kompetente myndighed udveksler alle oplysninger, der er nødvendige for registreringen eller udvidelsen af securitiseringsregistrets registrering og for tilsynet med, at enheden overholder betingelserne for dets registrering eller tilladelse i den medlemsstat, hvor det er etableret.

Artikel 12

Behandling af ansøgningen

1. ESMA skal senest 40 arbejdsdage efter underretningen i henhold til artikel 10, stk. 6, behandle ansøgningen om registrering eller en udvidelse af registreringen på grundlag af securitiseringsregistrets overholdelse af dette kapitel og vedtager en fuldt begrundet afgørelse om at godkende eller nægte registreringen eller en udvidelse af registreringen.

2. En afgørelse, som ESMA har truffet i henhold til stk. 1, får virkning på den femte arbejdsdag efter dens vedtagelse.

Artikel 13

Underretning om ESMA's afgørelser om registrering eller en udvidelse af registreringen

1. Hvis ESMA vedtager en afgørelse som omhandlet i artikel 12 eller trækker den i artikel 15, stk. 1, omhandlede registrering tilbage, underretter ESMA securitiseringsregistret herom inden fem arbejdsdage med en fuldstændig begrundelse for afgørelsen.

ESMA underretter hurtigst muligt den i artikel 11, stk. 1, omhandlede kompetente myndighed om sin afgørelse.

2. ESMA underretter hurtigst muligt Kommissionen om alle afgørelser, der træffes i henhold til stk. 1.

3. ESMA offentliggør på sit websted en liste over alle securitiseringsregistre, der er registreret i henhold til denne forordning. Denne liste ajourføres senest fem arbejdsdage efter vedtagelse af en afgørelse i henhold til stk. 1.

Artikel 14

ESMA's beføjelser

1. De beføjelser, som er tillagt ESMA i medfør af artikel 61-68, 73 og 74 i forordning (EU) nr. 648/2012 sammenholdt med bilag I og II til nævnte forordning, udøves også med hensyn til nærværende forordning. Henvísninger i nævnte forordnings bilag I til nævnte forordnings artikel 81, stk. 1 og 2, gælder som henvísninger til nærværende forordnings artikel 17, stk. 1.

2. De beføjelser, som er tillagt ESMA, en embedsmand derfra eller anden person bemyndiget af ESMA i medfør af artikel 61-63 i forordning (EU) nr. 648/2012, må ikke anvendes til at kræve videregivelse af oplysninger eller dokumenter, som er underlagt ret til fortrolighed.

Artikel 15

Tilbagetrækning af registreringen

1. Med forbehold af artikel 73 i forordning (EU) nr. 648/2012 trækker ESMA registreringen af et securitiseringsregister tilbage, hvis securitiseringsregistret:

- a) udtrykkeligt giver afkald på registreringen eller ikke har leveret tjenesteydelser i de seks forudgående måneder
- b) har opnået registrering på grundlag af urigtige erklæringer eller på anden uretmæssig vis, eller
- c) ikke længere opfylder de betingelser, der skulle opfyldes for at opnå registrering.

2. ESMA underretter uden unødigt forsinkelse den i artikel 11, stk. 1, omhandlede kompetente myndighed om enhver afgørelse om at trække registreringen af et securitiseringsregister tilbage.

3. Den kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor et securitiseringsregister leverer tjenesteydelser og udøver aktiviteter, som finder, at en af betingelserne i stk. 1 er opfyldt, kan anmode ESMA om at undersøge, om betingelserne for tilbagetrækning af registreringen af det berørte securitiseringsregister er opfyldt. Hvis ESMA beslutter sig for ikke at trække registreringen af det berørte securitiseringsregister tilbage, skal ESMA give en detaljeret begrundelse for sin beslutning.

4. Den i stk. 3 omhandlede kompetente myndighed er den myndighed, der er udpeget i henhold til denne forordnings artikel 29.

Artikel 16

Tilsynsgebyrer

1. ESMA pålægger securitiseringsregistre gebyrer i overensstemmelse med denne forordning og i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 2.

Disse gebyrer skal stå i et rimeligt forhold til det berørte securitiseringsregisters omsætning og fuldt ud dække ESMA's nødvendige udgifter til registrering af og tilsyn med securitiseringsregistre samt godtgørelse af omkostninger, som de kompetente myndigheder pådrager sig som følge af en delegation af opgaver i medfør af denne forordnings artikel 14, stk. 1. I det omfang denne forordnings artikel 14, stk. 1, henviser til artikel 74 i forordning (EU) nr. 648/2012, gælder henvísninger til nævnte forordnings artikel 72, stk. 3, som henvísninger til nærværende artikels stk. 2.

Er et transaktionsregister allerede registreret i henhold til afsnit VI, kapitel 1, i forordning (EU) nr. 648/2012 eller i henhold til kapitel III i forordning (EU) 2015/2365, tilpasses de gebyrer, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, kun for at afspejle yderligere nødvendige udgifter og omkostninger i forbindelse med registrering af og tilsyn med securitiseringsregistre i henhold til nærværende forordning.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 47 for at supplere denne forordning ved yderligere at præcisere gebyrernes art, de tjenester, for hvilke de skal erlægges, og gebyrernes størrelse og betalingsmåde.

Artikel 17

Tilgængelighed af oplysninger i et securitiseringsregister

1. Med forbehold af artikel 7, stk. 2, indsamler og opbevarer et securitiseringsregister detaljerne vedrørende securitiseringen. Det giver alle følgende enheder direkte og øjeblikkelig adgang vederlagsfrit, således at de kan opfylde deres respektive forpligtelser og mandater:

- a) ESMA
- b) EBA
- c) EIOPA
- d) ESRB
- e) de relevante medlemmer af Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), herunder Den Europæiske Centralbank (ECB), i forbindelse med udførelsen af dens opgaver inden for en fælles tilsynsmekanisme i henhold til forordning (EU) nr. 1024/2013
- f) de relevante myndigheder, hvis respektive tilsynsmæssige forpligtelser og mandater omfatter transaktioner, markeder, deltagere og aktiver, som falder ind under nærværende forordnings anvendelsesområde
- g) de afviklingsmyndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ⁽¹⁾
- h) Den Fælles Afviklingsinstans, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽²⁾
- i) de myndigheder, der er omhandlet i artikel 29
- j) investorer og potentielle investorer.

2. ESMA udarbejder i nært samarbejde med EBA og EIOPA og under hensyn til de i stk. 1 omhandlede enheders behov udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer:

- a) de i stk. 1 omhandlede detaljer vedrørende securitiseringen, som det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller SSPE'en skal stille til rådighed for at overholde deres forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 1
- b) de operationelle standarder, der er nødvendige, for at muliggøre rettidig, struktureret og omfattende:
 - i) indsamling af data ved securitiseringsregistre, og
 - ii) aggregering og sammenligning af data imellem securitiseringsregistre
- c) indholdet af de oplysninger, som de i stk. 1 omhandlede enheder skal have adgang til, under hensyntagen til deres mandat og deres specifikke behov
- d) de betingelser og vilkår, hvorpå de i stk. 1 omhandlede enheder skal have direkte og øjeblikkelig adgang til data i securitiseringsregistre.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. januar 2019.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i nærværende stykke omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. Med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af stk. 2 udarbejder ESMA i nært samarbejde med EBA og EIOPA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder om fastlæggelse af de indberetningsskemaer, hvormed det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller SSPE'en skal stille oplysningerne til rådighed for securitiseringsregistret, idet de tager hensyn til løsninger, der er udviklet af eksisterende indsamlere af securitiseringsdata.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. januar 2019.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i dette stykke omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITEL 4

SIMPEL, TRANSPARENT OG STANDARDISERET SECURITISERING

Artikel 18

Anvendelsen af betegnelsen »simpel, transparent og standardiseret securitisering«

Eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og SSPE'er må kun anvende betegnelsen »STS« eller »simpel, transparent og standardiseret« eller en betegnelse, som direkte eller indirekte henviser til disse begreber, i forbindelse med deres securitisering, hvis:

- a) securitiseringen opfylder alle kravene i dette kapitels afdeling 1 eller 2, og ESMA er blevet underrettet i henhold til artikel 27, stk. 1, og
- b) securitiseringen er opført på den liste, der er omhandlet i artikel 27, stk. 5.

Det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og SSPE'en, der er involveret i en securitisering, der anses for at være STS, skal være etableret i Unionen.

AFDELING 1

Krav til simpel, transparent og standardiseret securitisering, der ikke er ABCP

Artikel 19

Simpel, transparent og standardiseret securitisering

1. Securitiseringsprogrammer, undtagen ABCP-programmer og ABCP-transaktioner, som opfylder de krav, der er fastsat i artikel 20, 21 og 22, anses for at være STS.
2. Senest den 18. oktober 2018 vedtager EBA i nært samarbejde med ESMA og EIOPA og i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer for og anbefalinger til en harmoniseret fortolkning og anvendelse af kravene i artikel 20, 21 og 22.

Artikel 20

Krav til simpelhed

1. Rettigheden til de underliggende eksponeringer skal være erhvervet af SSPE'en ved et egentligt salg (»true sale«) eller en tildeling eller overførsel med samme retlige virkning på en måde, som kan håndhæves over for sælger eller enhver anden tredjepart. Overførslen af rettigheden til SSPE'en er ikke omfattet af strenge tilbagetagelsesklausuler (»clawback provisions«) i tilfælde af sælgers insolvens.
2. Med henblik på stk. 1 udgør følgende strenge tilbagetagelsesklausuler:
 - a) bestemmelser, som gør det muligt for sælgerens kurator udelukkende at erklære salget af de underliggende eksponeringer ugyldigt på den baggrund, at det blev indgået inden for en bestemt periode, inden sælgeren blev erklæret insolvent
 - b) bestemmelser, hvor SSPE'en udelukkende kan forhindre den i litra a) omhandlede ugyldiggørelse, hvis den kan bevise, at den ikke var bekendt med sælgerens insolvens på salgstidspunktet.

3. Med henblik på stk. 1 betragtes tilbagebetalingsklausuler i national insolvenslovgivning, som gør det muligt for kurator eller en domstol at erklære salget af de underliggende eksponeringer ugyldigt i tilfælde af svigagtige overførsler, uretmæssig skade for kreditorer eller overførsler, som har til formål urimeligt at begunstige visse kreditorer frem for andre, ikke som strenge tilbagetagelsesklausuler.

4. Hvis sælgeren ikke er den oprindelige långiver, skal det egentlige salg, tildelingen eller overførslen med samme retlige virkning af de underliggende eksponeringer for den pågældende sælger opfylde de krav, der er fastsat i stk. 1-3, uanset om dette egentlige salg eller denne tildeling eller overførsel med samme retlige virkning sker direkte eller foretages gennem en eller flere mellemliggende faser.

5. Såfremt overførslen af de underliggende eksponeringer sker ved tildeling og sikres på et senere tidspunkt end ved transaktionens afslutning, skal de hændelser, som udløser en sådan sikring, omfatte mindst følgende hændelser:

- a) en alvorlig forringelse af sælgers kreditkvalitetssituation
- b) sælgers insolvens og
- c) sælgers uafhjulpne overtrædelser af sine aftalemæssige forpligtelser, herunder misligholdelse fra sælgers side.

6. Sælger skal tilvejebringe erklæringer og garantier for, at de underliggende eksponeringer, der omfattes af securitiseringen, efter dennes bedste overbevisning ikke er behæftede eller på anden måde i en tilstand, som må forventes at påvirke håndhævelsen af det egentlige salg eller tildelingen eller overførslen med samme retlige virkning negativt.

7. De underliggende eksponeringer, som overføres fra eller tildeles af sælger til SSPE'en, skal opfylde på forhånd fastsatte, klare og veldokumenterede kriterier, som ikke tillader aktiv porteføljevaltning af nævnte eksponeringer på et skønsmæssigt grundlag. Med henblik på dette stykke anses udskiftning af eksponeringer, som er i strid med erklæringer og garantier, ikke for at være aktiv porteføljevaltning. Eksponeringer, der overføres til SSPE'en efter transaktionens afslutning, skal opfylde de kriterier, der gælder for de oprindelige underliggende eksponeringer.

8. Securitiseringen skal sikres ved en pulje af underliggende eksponeringer, som er homogene med hensyn til aktivtype, idet der tages hensyn til de særlige karakteristika, der er forbundet med aktivtypens pengestrømme, herunder deres karakteristika med hensyn til kontrakter, kreditrisiko og forudbetaling. En pulje af underliggende eksponeringer må kun omfatte én aktivtype. De underliggende eksponeringer skal indeholde forpligtelser, der er kontraktmæssigt bindende, og som kan håndhæves med fuld regresret over for låntagerne og, hvor det er relevant, garanterne.

De underliggende eksponeringer er forbundet med fastsatte periodiske betalingsstrømme, hvis afdrag beløbsmæssigt kan variere, og som er betalinger vedrørende leje, hovedstol eller renter, eller som er relateret til eventuelle andre rettigheder til at modtage indkomst fra aktiver, som understøtter sådanne betalinger. De underliggende eksponeringer kan også generere indtægter fra salget af finansierede eller leasede aktiver.

De underliggende eksponeringer må ikke omfatte værdipapirer som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 44), i direktiv 2014/65/EU, bortset fra erhvervsobligationer, der ikke er opført i et handelssystem.

9. De underliggende eksponeringer må ikke omfatte en securitiseringsposition.

10. De underliggende eksponeringer skal indgås som led i det eksponeringsleverende instituts eller den oprindelige långivers almindelige virksomhed i henhold til bevillingsstandards, som ikke er mindre strenge end dem, som det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver har anvendt på tidspunktet for indgåelse over for tilsvarende eksponeringer, som ikke securitiseres. De bevillingsstandards, som de underliggende eksponeringer indgås efter, og eventuelle væsentlige ændringer i forhold til forudgående bevillingsstandards skal gøres fuldt tilgængelige for potentielle investorer uden unødigt forsinkelse.

I tilfælde af securitiseringer, hvor de underliggende eksponeringer er boliglån, må puljen af lån ikke omfatte lån, som er markedsført og bevilget med den klausul, at låneansøgeren eller, hvor det er relevant, mæglerne er gjort opmærksom på, at oplysningerne muligvis ikke er verificeret af långiveren.

Vurderingen af låntagerens kreditværdighed skal opfylde kravene i artikel 8 i direktiv 2008/48/EF eller artikel 18, stk. 1-4, stk. 5, litra a), og stk. 6, i direktiv 2014/17/EU eller, hvis det er relevant, tilsvarende krav i tredjelande.

Det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver skal have ekspertise inden for indgåelse af eksponeringer af samme art som de securitiserede.

11. De underliggende eksponeringer overføres efter udvælgelsen til SSPE'en uden unødigt forsinkelse og må på tidspunktet for udvælgelsen ikke omfatte misligholdte eksponeringer som omhandlet i artikel 178, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 eller eksponeringer mod en kreditsvag låntager eller garant, som efter det eksponeringsleverende instituts eller den oprindelige långivers bedste overbevisning:

- a) er blevet erklæret insolvent, eller hvis kreditorer ved en domstol er givet en endelig ret til tvangsinddrivelse, som ikke kan appelleres, eller erstatning som følge af den manglende betaling inden for tre år forud for indgåelsesdatoen, eller som har gennemgået en gældsoplægningsproces for så vidt angår vedkommendes misligholdte eksponeringer inden for tre år forud for datoen for overførsel eller tildeling af de underliggende eksponeringer til SSPE'en, medmindre:
 - i) en omlagt underliggende eksponering ikke har frembragt nye restancer efter datoen for omlægningen, der skal have fundet sted mindst ét år forud for datoen for overførsel eller tildeling af de underliggende eksponeringer til SSPE'en, og
 - ii) de oplysninger, som det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og SSPE'en gør tilgængelige i henhold til artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra a), og litra e), nr. i), udtrykkeligt fastsætter andelen af omlagte underliggende eksponeringer, tidspunktet for og nærmere oplysninger om omlægningen samt deres udvikling efter datoen for omlægningen
- b) på tidspunktet for indgåelse, hvis det er relevant, fandtes i et offentligt kreditregister over personer med negativ kredithistorik eller, hvis et sådant offentligt register ikke findes, et andet kreditregister, som er tilgængeligt for det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver, eller
- c) har en kreditvurdering, som indikerer, at risikoen for, at kontraktmæssigt aftalte betalinger, der ikke erlægges, er væsentligt højere end for sammenlignelige eksponeringer, som det eksponeringsleverende institut besidder, og som ikke securitiseres.

12. Låntagerne skal på det tidspunkt, hvor eksponeringerne overføres, have erlagt mindst én betaling, medmindre der er tale om revolverende securitiseringer sikret ved eksponeringer, som afvikles med et enkelt afdrag, eller som har en restløbetid på mindre end ét år, herunder uden begrænsning månedlige betalinger på revolverende kreditter.

13. Tilbagebetalingen til indehaverne af securitiseringspositionerne må ikke struktureres således, at de hovedsagligt afhænger af salget af aktiver, som sikrer de underliggende eksponeringer. Dette forhindrer ikke, at sådanne aktiver efterfølgende indgår i en roll-over eller refinansieres.

Tilbagebetalingen til indehaverne af de securitiseringspositioner, hvis underliggende eksponeringer er sikret med aktiver, hvis værdi er garanteret eller fuldt beskyttet af en tilbagekøbsforpligtelse af sælgeren af de aktiver, som sikrer de underliggende eksponeringer, eller af en anden tredjepart, anses ikke for at afhænge af salget af aktiver, som sikrer de pågældende underliggende eksponeringer.

14. EBA udarbejder i nært samarbejde med ESMA og EIOPA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer, hvilke af de i stk. 8 omhandlede underliggende eksponeringer der anses for at være homogene.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juli 2018.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykke omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 21

Krav til standardisering

1. Det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver skal opfylde kravet om risikotilbageholdelse i henhold til artikel 6.
2. Rente- og valutarisici, som opstår ved securitiseringen, skal begrænses på passende vis, og eventuelle foranstaltninger, der træffes med henblik herpå, offentliggøres. Medmindre disse tjener til afdækning af rente- eller valutarisici, må SSPE'en ikke indgå derivataftaler, og den skal sikre, at puljen af underliggende eksponeringer ikke omfatter derivater. Disse derivater tegnes og dokumenteres i overensstemmelse med almindelige standarder for international finansiering.
3. Alle refererede rentebetalinger vedrørende aktiver og forpligtelser i securitiseringen skal baseres på almindeligt anvendte markedsrentesatser eller almindeligt anvendte sektorbestemte rentesatser, der afspejler finansieringsomkostningerne, og må ikke knyttes til komplekse formler eller derivater.

4. Hvis der er givet påkrav eller meddelelse om opsigelse:

- a) må intet kontantbeløb tilbageholdes i SSPE'en ud over det nødvendige for at sikre den operationelle drift af SSPE'en eller den velordnede tilbagebetaling til investorerne i overensstemmelse med kontraktvilkårene i securitiseringen, medmindre særlige omstændigheder kræver, at der i investorernes interesse tilbageholdes et beløb til at dække udgifter til at forhindre en forringelse af de underliggende eksponeringers kreditkvalitet
- b) videregives indtægter fra afdrag på de underliggende eksponeringer til investorerne via sekventielle afdrag på securitiseringspositionerne i overensstemmelse med securitiseringspositionens rangorden
- c) må tilbagebetaling af securitiseringspositionerne ikke ændres i forhold til disses rangorden, og
- d) må ingen bestemmelser kræve automatisk likvidation af de underliggende eksponeringer til markedsværdi.

5. Transaktioner kendetegnet ved ikkesekventiel prioritering af betalinger skal omfatte hændelser, der er relateret til udviklingen i de underliggende eksponeringer, der medfører, at prioriteringen af betalinger igen ændres til sekventiel prioritering af betalinger. Sådanne udviklingsrelaterede hændelser omfatter som minimum forringelsen af de underliggende eksponeringers kreditkvalitet, som bringer denne ned under en på forhånd fastlagt tærskel.

6. Transaktionsdokumentationen skal indeholde passende førtidsindfrielsesbestemmelser eller hændelser for afslutning af den revolverende periode, såfremt securitiseringen er en revolverende securitisering, herunder som minimum følgende:

- a) en forringelse af de underliggende eksponeringers kreditkvalitet, som bringer denne ned på eller under en på forhånd fastlagt tærskel
- b) forekomst af en insolvensrelateret hændelse med hensyn til det eksponeringsleverende institut eller administrationselskabet
- c) værdien af de underliggende eksponeringer, som SSPE'en besidder, når ned under en på forhånd fastlagt tærskel (førtidsindfrielsehændelse), og
- d) der genereres ikke tilstrækkeligt med nye underliggende eksponeringer, som opfylder den på forhånd fastlagte kreditkvalitet (hændelse for afslutning af den revolverende periode).

7. Transaktionsdokumentationen skal klart angive:

- a) aftalemæssige forpligtelser, opgaver og ansvar for administrationsselskabet og trustee, hvis det er relevant, og andre udbydere af accessoriske tjenesteydelser
- b) de processer og ansvar, som er nødvendige for at sikre, at misligholdelse fra administrationsselskabets side eller dets insolvens ikke medfører, at varetagelsen af forvaltningsopgaven ophører, såsom en kontraktmæssig bestemmelse, som i sådanne tilfælde giver mulighed for udskiftning af administrationsselskabet, og
- c) bestemmelser, der sikrer udskiftning af derivatmodparter, likviditetsstillere og kontoførende bank i tilfælde af misligholdelse fra disses side, disses insolvens og andre angivne hændelser, hvis det er relevant.

8. Administrationsselskabet skal have ekspertise inden for forvaltning af eksponeringer af samme art som de securitiserede og have veldokumenterede og passende politikker, procedurer og risikostyringskontroller, der er forbundet med forvaltning af eksponeringer.

9. Transaktionsdokumentationen skal på klar og konsekvent vis fastsætte definitioner, afhjælpende foranstaltninger og foranstaltninger relateret til låntageres overtrædelse af kontraktvilkår og misligholdelse, gældsomlægning, gælds eftergivelse, henstand, betalingsfrihed, tab, omklassificeringer («charge offs»), inddrivelse og andre afhjælpende foranstaltninger relateret til udviklingen i aktiverne. Transaktionsdokumentationen skal klart angive prioriteringerne af betalinger, hændelser, der udløser ændringer i sådanne prioriteringer af betalinger, samt forpligtelsen til at rapportere sådanne hændelser. Enhver ændring i prioriteringerne af betalinger som i væsentlig grad forringer tilbagebetalingen af securitiseringspositionen, rapporteres til investorerne uden unødigt forsinkelse.

10. Transaktionsdokumentationen skal indeholde klare bestemmelser, som letter den rettidige løsning af konflikter mellem forskellige investorklasser, stemmerettigheder skal defineres klart og tildeles obligationsindehaverne, og det ansvar, som påhviler trustee og andre enheder med betroede opgaver over for investorerne, skal klart identificeres.

Artikel 22

Krav til transparens

1. Det eksponeringsleverende institut og det organiserende institut skal forud for prisfastsættelsen gøre data vedrørende den statiske og dynamiske historiske misligholdelses- og tabsudvikling, bl.a. data vedrørende overtrædelse af kontraktvilkår og misligholdelse, for eksponeringer, som i alt væsentligt svarer til dem, som securitiseres, og datakilderne og kriterierne for at sidestille eksponeringer tilgængelige for potentielle investorer. Disse data skal omfatte en periode på mindst fem år.
2. En stikprøve af de underliggende eksponeringer skal kontrolleres af en relevant og uafhængig ekstern instans forud for udstedelsen af de værdipapirer, som securitiseringen giver anledning til, idet det bl.a. undersøges, om de offentliggjorte data vedrørende de underliggende eksponeringer er nøjagtige.
3. Det eksponeringsleverende institut eller det organiserende institut skal forud for fastsættelsen af prisen på securitiseringen gøre en »liability cash flow«-model tilgængelig for potentielle investorer, som netop repræsenterer det kontraktmæssige forhold mellem de underliggende eksponeringer og de betalinger, der finder sted mellem det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut, investorer, andre tredjeparter og SSPE'en, og skal efter prisfastsættelsen gøre den pågældende model tilgængelig for investorer på løbende basis og for potentielle investorer efter anmodning.
4. I tilfælde af securitiseringer, hvor de underliggende eksponeringer er boliglån, billån eller billeasingaftaler, skal det eksponeringsleverende institut og det organiserende institut offentliggøre de tilgængelige oplysninger om miljøpræstationer for de aktiver, der finansieres via sådanne boliglån eller billån eller billeasingaftaler som led i de oplysninger, der videregives i medfør af artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra a).
5. Det eksponeringsleverende institut og det organiserende institut er ansvarlige for overholdelse af nærværende forordnings artikel 7. De oplysninger, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra a), skal forud for prisfastsættelsen gøres tilgængelige for potentielle investorer efter anmodning. De oplysninger, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra b), c) og d), skal gøres tilgængelige forud for prisfastsættelsen, i det mindste i udkast eller foreløbig form. Det endelige dokument skal gøres tilgængeligt for investorerne senest 15 dage efter transaktionens afslutning.

AFDELING 2

Krav til simpel, transparent og standardiseret ABCP-securitisering

Artikel 23

Simpel, transparent og standardiseret ABCP-securitisering

1. En ABCP-transaktion anses for at være STS, hvis den overholder kravene i artikel 24 på transaktionsniveau.
2. Et ABCP-program anses for at være STS, hvis det overholder kravene i artikel 26, og det organiserende institut for ABCP-programmet overholder kravene i artikel 25.

Med henblik på denne afdeling forstås ved »sælger« et »eksponeringsleverende institut« eller en »oprindelig långiver«.

3. Senest den 18. oktober 2018 vedtager EBA i nært samarbejde med ESMA og EIOPA og i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer for og anbefalinger til en harmoniseret fortolkning og anvendelse af kravene i nærværende forordnings artikel 24 og 26.

Artikel 24

Krav på transaktionsniveau

1. Rettigheden til de underliggende eksponeringer skal være erhvervet af SSPE'en ved et egentligt salg (»true sale«) eller en tildeling eller overførsel med samme retlige virkning på en måde, som kan håndhæves over for sælger eller enhver anden tredjepart. Overførslen af rettigheden til SSPE'en er ikke omfattet af strenge tilbagetagelsesklausuler (»clawback provisions«) i tilfælde af sælgers insolvens.
2. Med henblik på stk. 1 udgør følgende strenge tilbagetagelsesklausuler:
 - a) bestemmelser, som gør det muligt for sælgerens kurator udelukkende at erklære salget af de underliggende eksponeringer ugyldigt på den baggrund, at det blev indgået inden for en bestemt periode, inden sælgeren blev erklæret insolvent

- b) bestemmelser, hvor SSPE'en udelukkende kan forhindre den i litra a) omhandlede ugyldiggørelse, hvis den kan bevise, at den ikke var bekendt med sælgerens insolvens på salgstidspunktet.

3. Med henblik på stk. 1 betragtes tilbagebetalingsklausuler i national insolvenslovgivning, som gør det muligt for kurator eller en domstol at erklære salget af de underliggende eksponeringer ugyldigt i tilfælde af svigagtige overførsler, uretmæssig skade for kreditorer eller overførsler, som har til formål urimeligt at begunstige visse kreditorer frem for andre, ikke som strenge tilbagetagelsesklausuler.

4. Hvis sælgeren ikke er den oprindelige långiver, skal det egentlige salg, tildelingen eller overførslen med samme retlige virkning af de underliggende eksponeringer for sælgeren opfylde de krav, der er fastsat i stk. 1-3, uanset om dette egentlige salg, denne tildeling eller overførsel med samme retlige virkning sker direkte eller foretages gennem en eller flere mellemliggende faser.

5. Såfremt overførslen af de underliggende eksponeringer sker ved tildeling og sikres på et senere tidspunkt end ved transaktionens afslutning, skal de hændelser, som udløser en sådan sikring, omfatte mindst følgende hændelser:

- a) en alvorlig forringelse af sælgers kreditkvalitetssituation
- b) sælgerens insolvens, og
- c) sælgers uafhjulpne overtrædelser af sine aftalemæssige forpligtelser, herunder misligholdelse fra sælgers side.

6. Sælger skal tilvejebringe erklæringer og garantier for, at de underliggende eksponeringer, der omfattes af securitiseringen, efter dennes bedste overbevisning ikke er behæftede eller på anden måde i en tilstand, som må forventes at påvirke håndhævelsen af det egentlige salg eller tildelingen eller overførslen med samme retlige virkning negativt.

7. De underliggende eksponeringer, som overføres fra eller tildeles af sælger til SSPE'en, skal opfylde på forhånd fastsatte, klare og veldokumenterede kriterier, som ikke tillader aktiv porteføljevaltning af nævnte eksponeringer på et skønsmæssigt grundlag. Med henblik på dette stykke anses udskiftning af eksponeringer, som er i strid med erklæringer og garantier, ikke for at være aktiv porteføljevaltning. Eksponeringer, der overføres til SSPE'en efter transaktionens afslutning, skal opfylde de kriterier, der gælder for de oprindelige underliggende eksponeringer.

8. De underliggende eksponeringer må ikke omfatte en securitiseringsposition.

9. De underliggende eksponeringer overføres efter udvælgelsen til SSPE'en uden unødigt forsinkelse og må på tidspunktet for udvælgelsen ikke omfatte misligholdte eksponeringer som omhandlet i artikel 178, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 eller eksponeringer mod en kreditsvag låntager eller garant, som efter det eksponeringsleverende instituts eller den oprindelige långivers bedste overbevisning:

- a) er blevet erklæret insolvent, eller hvis kreditorer ved en domstol er givet en endelig ret til tvangsinddrivelse, som ikke kan appelleres, eller erstatning som følge af den manglende betaling inden for tre år forud for indgåelsesdatoen, eller som har gennemgået en gældsoplægningsproces for så vidt angår vedkommendes misligholdte eksponeringer inden for tre år forud for datoen for overførsel eller tildeling af de underliggende eksponeringer til SSPE'en, medmindre
 - i) en omlagt underliggende eksponering ikke har frembragt nye restancer efter datoen for omlægningen, der skal have fundet sted mindst ét år forud for datoen for overførsel eller tildeling af de underliggende eksponeringer til SSPE'en, og
 - ii) de oplysninger, som det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og SSPE'en gør tilgængelige i henhold til artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra a), og litra e), nr. i), udtrykkeligt fastsætter andelen af omlagte underliggende eksponeringer, tidspunktet for og nærmere oplysninger om omlægningen samt deres udvikling efter datoen for omlægningen
- b) på tidspunktet for indgåelse, hvis det er relevant, fandtes i et offentligt kreditregister over personer med negativ kredithistorik eller, hvis et sådant offentligt register ikke findes, et andet kreditregister, som er tilgængeligt for det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver, eller
- c) har en kreditvurdering, som indikerer, at risikoen for, at kontraktmæssigt aftalte betalinger, der ikke erlægges, er væsentligt højere end for sammenlignelige eksponeringer, som det eksponeringsleverende institut besidder, og som ikke securitiseres.

10. Låntagerne skal på det tidspunkt, hvor eksponeringerne overføres, have erlagt mindst én betaling, medmindre der er tale om revolverende securitiseringer sikret ved eksponeringer, som afvikles med et enkelt afdrag, eller som har en restløbetid på mindre end ét år, herunder uden begrænsning månedlige betalinger på revolverende kreditter.

11. Tilbagebetalingen til indehaverne af securitiseringspositionerne må ikke struktureres således, at de hovedsagligt afhænger af salget af aktiver, som sikrer de underliggende eksponeringer. Dette forhindrer ikke, at sådanne aktiver efterfølgende indgår i en roll-over eller refinansieres.

Tilbagebetalingen til indehaverne af de securitiseringspositioner, hvis underliggende eksponeringer er sikret med aktiver, hvis værdi er garanteret eller fuldt beskyttet af en tilbagekøbsforpligtelse af sælgeren af de aktiver, som sikrer de underliggende eksponeringer eller af en anden tredjepart, anses ikke for at være afhænge af salg af aktiver, som sikrer de pågældende underliggende eksponeringer.

12. Rente- og valutarisici, som opstår ved securitiseringen, skal begrænses på passende vis, og eventuelle foranstaltninger, der træffes med henblik herpå, offentliggøres. Medmindre disse tjener til afdækning af rente- eller valutarisici, må SSPE'en ikke indgå derivataftaler, og den skal sikre, at puljen af underliggende eksponeringer ikke omfatter derivater. Disse derivater tegnes og dokumenteres i overensstemmelse med almindelige standarder for international finansiering.

13. Transaktionsdokumentationen skal på klar og konsekvent vis fastsætte definitioner, afhjælpende foranstaltninger og foranstaltninger relateret til låntageres overtrædelse af kontraktvilkår, gældsomlægning, gældsftergivelse, henstand, betalingsfrihed, tab, omklassificeringer (»charge offs«), inddrivelser og andre afhjælpende foranstaltninger relateret til udviklingen i aktiverne. Transaktionsdokumentationen skal klart angive prioriteringerne af betalinger, hændelser, der udløser ændringer i sådanne prioriteringer af betalinger, samt forpligtelsen til at rapportere sådanne hændelser. Enhver ændring i prioriteringerne af betalinger, som i væsentlig grad forringer tilbagebetalingen af securitiseringspositionen, rapporteres til investorerne uden unødigt forsinkelse.

14. Det eksponeringsleverende institut og det organiserende institut skal forud for prisfastsættelsen gøre data vedrørende den statiske og dynamiske historiske misligholdelses- og tabsudvikling, bl.a. data vedrørende overtrædelse af kontraktvilkår og misligholdelse, for eksponeringer, som i alt væsentligt svarer til dem, som securitiseres, og datakilderne og kriterierne for at sidestille eksponeringer tilgængelige for potentielle investorer. Hvis det organiserende institut ikke har adgang til sådanne data, skal det af sælgeren få adgang til statisk eller dynamisk baserede data om den historiske udvikling, bl.a. data vedrørende overtrædelse af kontraktvilkår og misligholdelse, for eksponeringer, som i alt væsentligt svarer til dem, som securitiseres. Alle sådanne data skal omfatte en periode på mindst fem år, undtagen for data, der vedrører tilgodehavender fra salg og andre kortfristede tilgodehavender, hvis historiske periode ikke må være kortere end tre år.

15. ABCP-transaktioner skal sikres ved en pulje af underliggende eksponeringer, som er homogene med hensyn til aktivtype, idet der tages hensyn til de særlige karakteristika, der er forbundet med de forskellige aktivtypers pengestrømme, herunder deres karakteristika med hensyn til kontrakter, kreditrisiko og forudbetaling. En pulje af underliggende eksponeringer må kun omfatte en aktivtype.

Puljen af underliggende eksponeringer har en vægtet gennemsnitlig restløbetid på højst ét år, idet ingen af de underliggende eksponeringer har en restløbetid på over tre år.

Uanset andet afsnit har puljer af billån, billeasing og leasingtransaktioner vedrørende udstyr en vægtet gennemsnitlig restløbetid på højst tre et halvt år, idet ingen af de underliggende eksponeringer har en restløbetid på over seks år.

De underliggende eksponeringer må ikke omfatte lån sikret ved pant i beboelses- eller erhvervs ejendom eller boliglån med fuld garanti som omhandlet i artikel 129, stk. 1, første afsnit, litra e), i forordning (EU) nr. 575/2013. De underliggende eksponeringer skal indeholde forpligtelser, som er kontraktmæssigt bindende, og som kan håndhæves med fuld regresret over for låntagerne og er forbundet med fastsatte betalingsstrømme, som er betalinger vedrørende leje, hovedstol og renter, eller som er relateret til eventuelle andre rettigheder til at modtage indkomst fra aktiver, som garanterer sådanne betalinger. De underliggende eksponeringer kan også generere indtægter fra salget af finansierede eller leasede aktiver. De underliggende eksponeringer må ikke omfatte værdipapirer som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 44), i direktiv 2014/65/EU, bortset fra erhvervsobligationer, som ikke er opført i et handelssystem.

16. Alle refererede rentebetalinger vedrørende aktiver og forpligtelser i ABCP-transaktionen skal baseres på almindeligt anvendte markedsrentesatser eller almindeligt anvendte sektorbestemte rentesatser, der afspejler finansieringsomkostningerne, men må ikke knyttes til komplekse formler eller derivater. Refererede rentebetalinger vedrørende forpligtelser i ABCP-transaktionen kan baseres på rentesatser, der afspejler et ABCP-program's finansieringsomkostninger.

17. Efter misligholdelse fra sælgers side eller en opsigelseshændelse:

- a) må ingen kontantbeløb tilbageholdes i SSPE'en ud over det nødvendige for at sikre den operationelle drift af SSPE'en eller den velordnede tilbagebetaling til investorerne i overensstemmelse med kontraktvilkårene i securitiseringen, medmindre særlige omstændigheder kræver, at der i investorernes interesse tilbageholdes et beløb til at dække udgifter til at forhindre en forringelse af de underliggende eksponeringers kreditkvalitet
- b) videregives indtægter fra afdrag på de underliggende eksponeringer til de investorer, som besidder en securitiseringsposition, via sekventiel betaling til securitiseringspositionerne i overensstemmelse med securitiseringspositionens rangorden, og
- c) må ingen bestemmelser kræve automatisk likvidation af de underliggende eksponeringer til markedsværdi.

18. De underliggende eksponeringer skal indgås som led i sælgers almindelige virksomhed i henhold til bevillingsstandarter, som ikke er mindre strenge end dem, som sælger anvender på tidspunktet for indgåelse over for tilsvarende eksponeringer, som ikke securitiseres. De bevillingsstandarter, som de underliggende eksponeringer indgås efter, og eventuelle væsentlige ændringer i forhold til forudgående bevillingsstandarter skal være fuldt tilgængelige for det organiserende institut og andre parter, der er direkte eksponeret mod ABCP-transaktionen, uden unødigt forsinkelse. Sælger skal have ekspertise inden for indgåelse af eksponeringer af samme art som de securitiserede.

19. Hvis en ABCP transaktion er en revolverende securitisering, skal transaktionsdokumentationen indeholde hændelser for afslutning af den revolverende periode, herunder som minimum følgende:

- a) en forringelse af de underliggende eksponeringers kreditkvalitet, som bringer denne ned på eller under en på forhånd fastlagt tærskel, og
- b) forekomst af en insolvensrelateret hændelse med hensyn til sælger eller administrationsselskabet.

20. Transaktionsdokumentationen skal klart angive:

- a) aftalemæssige forpligtelser, opgaver og ansvar for det organiserende institut, administrationsselskabet og trustee, hvis det er relevant, og andre udbydere af accessoriske tjenesteydelser
- b) processer og ansvar, som er nødvendige for at sikre, at misligholdelse fra administrationsselskabets side eller dets insolvens ikke medfører, at varetagelsen af forvaltningsopgaven ophører
- c) bestemmelser, der sikrer udskiftning af derivatmodparter og kontoførende bank i tilfælde af misligholdelse fra disses side, disses insolvens og andre angivne hændelser, hvis det er relevant, og
- d) hvordan det organiserende institut opfylder kravene i artikel 25, stk. 3.

21. EBA udarbejder i nært samarbejde med ESMA og EIOPA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer, hvilke af de i stk. 15 omhandlede underliggende eksponeringer der anses for at være homogene.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juli 2018.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykke omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 25

Organiserende institut for et ABCP-program

1. Det organiserende institut for ABCP-programmet skal være et kreditinstitut under tilsyn i henhold til direktiv 2013/36/EU.
2. Det organiserende institut for et ABCP-program skal fungere som udbyder af en likviditetsfacilitet og understøtte alle securitiseringspositioner på ABCP-programniveau ved at dække dels alle likviditets- og kreditrisici og alle væsentlige udvandringsrisici for de securitiserede eksponeringer, dels øvrige transaktionsomkostninger og omkostninger på programniveau, hvis de er nødvendige for at garantere investoren fuld betaling af beløb fra ABCP'et, og som er forbundet med denne støtte. Det organiserende institut skal give investorer en beskrivelse af den støtte, der ydes på transaktionsniveau, herunder en beskrivelse af de likviditetsfaciliteter, der stilles til rådighed.
3. Inden kreditinstitutet kan være organiserende institut for et STS-ABCP-program, skal det godtgøre over for sin kompetente myndighed, at dets rolle i henhold til stk. 2 ikke bringer dets solvens og likviditet i fare, heller ikke i en ekstrem stresssituation på markedet.

De krav, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, anses for at være opfyldt, når den kompetente myndighed på grundlag af den kontrol og vurdering, der er omhandlet i artikel 97, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU, har fastslået, at de ordninger, strategier, processer og mekanismer, som kreditinstituttet har iværksat, og det kapitalgrundlag og den likviditet, som det besidder, sikrer en sund styring og dækning af dets risici.

4. Det organiserende institut skal selv udvise rettidig omhu og kontrollere overholdelsen af kravene i denne forordnings artikel 5, stk. 1 og 3, alt efter tilfældet. Det skal også kontrollere, at sælger har indført muligheder for gældsafvikling samt inddrivelsesprocedurer, som opfylder kravene i artikel 265, stk. 2, litra h)-p), i forordning (EU) nr. 575/2013 eller tilsvarende krav i tredjelande.

5. Sælger skal på transaktionsniveauet eller det organiserende institut på ABCP-programniveauet opfylde det i artikel 6 omhandlede krav.

6. Det organiserende institut er ansvarligt for at overholde artikel 7 på ABCP-programniveau og stille følgende til rådighed for potentielle investorer efter anmodning forud for prisfastsættelsen:

- a) de samlede oplysninger, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra a), og
- b) de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra b)-e), som minimum i udkast eller foreløbig form.

7. Såfremt det organiserende institut ikke fornyer finansieringstilsagnet om likviditetsfaciliteten inden dets udløbsdato, skal der ske træk på likviditetsfaciliteten, og de værdipapirer, som udløber, skal tilbagebetales.

Artikel 26

Krav på programniveau

1. Alle ABCP-transaktioner i et ABCP-program skal opfylde kravene i artikel 24, stk. 1-8 og 12-20.

Højest 5 % af det samlede beløb af de eksponeringer, der ligger til grund for ABCP-transaktionerne, og som finansieres af ABCP-programmet, kan midlertidigt være i modstrid med kravene i artikel 24, stk. 9, 10 og 11, uden at det påvirker ABCP-programmets STS-status.

Med henblik på nærværende stykkes andet afsnit skal en stikprøve af de underliggende eksponeringer kontrolleres regelmæssigt af en relevant og uafhængig eksternt instans.

2. Den vægtede gennemsnitlige restløbetid for de underliggende eksponeringer i et ABCP-program må ikke være mere end to år.

3. ABCP-programmet skal understøttes fuldt ud af et organiserende institut i overensstemmelse med artikel 25, stk. 2.

4. ABCP-programmet må ikke indeholde en rescuritisering, og kreditforbedringen må ikke etablere en trancheopdeling i andet lag på programniveau.

5. De værdipapirer, der udstedes som led i et ABCP-program, må ikke indeholde call-optioner, bestemmelser om forlængelse eller andre klausuler, som påvirker deres endelige udløbstidspunkt, når sådanne optioner eller klausuler kan udøves efter sælgerens, det organiserende instituts eller SSPE'ens skøn.

6. Rente- og valutarisici, som opstår på ABCP-programniveau, skal begrænses på passende vis, og eventuelle foranstaltninger, der træffes med henblik herpå, offentliggøres. SSPE'en må ikke indgå derivataftaler, medmindre disse tjener til afdækning af rente- eller valutarisici, og den skal sikre, at puljen af underliggende eksponeringer ikke omfatter derivater. Disse derivater tegnes og dokumenteres i overensstemmelse med almindelige standarder for international finansiering.

7. Dokumentation vedrørende ABCP-programmet skal klart angive:

- a) det ansvar, som påhviler trustee og andre enheder med betroede opgaver, hvis det er relevant, over for investorerne
- b) de aftalemæssige forpligtelser, opgaver og ansvar for det organiserende institut, som skal have ekspertise inden for kreditbevilling, samt for trustee, hvis det er relevant, og andre udbydere af accessoriske tjenesteydelser
- c) de processer og ansvar, som er nødvendige for at sikre, at misligholdelse fra administrationselskabets side eller dets insolvens ikke medfører, at varetagelsen af forvaltningsopgaven ophører

- d) de bestemmelser vedrørende udskiftning af derivatmodparter og kontoførende bank på ABCP-programniveau i tilfælde af misligholdelse fra disses side, disses insolvens og andre angivne hændelser, hvis likviditetsfaciliteten ikke dækker sådanne hændelser
 - e) at der i forbindelse med angivne hændelser samt misligholdelse fra det organiserende instituts side eller dets insolvens vil blive truffet afhjælpende foranstaltninger med henblik på sikkerhedsstillelse for finansieringstilsagnet eller udskiftning af udbyderen af likviditetsfaciliteten, hvis det er nødvendigt, og
 - f) at der skal ske træk på likviditetsfaciliteten, og de værdipapirer, som udløber, skal tilbagebetales, såfremt det organiserende institut ikke fornyer finansieringstilsagnet om likviditetsfaciliteten inden dets udløbsdato.
8. Administrationsselskabet skal have ekspertise inden for forvaltning af eksponeringer af samme art som de securitiserede og have veldokumenterede politikker, procedurer og risikostyringskontroller, der er forbundet med forvaltning af eksponeringer.

AFDELING 3

STS-meddelelse

Artikel 27

STS-meddelelseskrav

1. Eksponeringsleverende institutter og organiserende institutter giver i fællesskab ved hjælp af indberetningsskemaet i stk. 7 ESMA meddelelse, når en securitisering opfylder kravene i artikel 19-22 eller 23-26 («STS-meddelelse»). I tilfælde af et ABCP-program er det kun det organiserende institut, der har ansvar for meddelelsen af nævnte program og, inden for dette program, ABCP-transaktioner, der overholder artikel 24.

STS-meddelelsen skal indeholde en redegørelse fra det eksponeringsleverende institut og det organiserende institut for, hvordan hvert af de STS-kriterier, der er fastsat i artikel 20- 22 eller 24-26, er opfyldt.

ESMA offentliggør STS-meddelelsen på sit officielle websted i henhold til stk. 5. Eksponeringsleverende institutter og organiserende institutter i en securitisering underretter deres kompetente myndigheder om STS-meddelelsen og udpeger af deres midte den enhed, som skal være det første kontaktpunkt for investorer og kompetente myndigheder.

2. Det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller SSPE'en kan gøre brug af en tredjepart, der er godkendt i henhold til artikel 28, for at kontrollere, om en securitisering overholder artikel 19-22 eller 23-26. Brugen af en sådan tjeneste må dog ikke under nogen omstændigheder påvirke det eksponeringsleverende instituts, det organiserende instituts eller SSPE'ens ansvar med hensyn til deres retlige forpligtelser i henhold til denne forordning. Brugen af en sådan tjeneste må ikke berøre de forpligtelser, som de institutionelle investorer er pålagt, jf. artikel 5.

Såfremt det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller SSPE'en gør brug af en tredjepart, der er godkendt i henhold til artikel 28, for at vurdere, om en securitisering overholder artikel 19-22 eller 23-26, skal STS-meddelelsen indeholde en erklæring om, at overholdelsen af STS-kriterierne er bekræftet af den pågældende godkendte tredjepart. Meddelelsen skal indeholde den godkendte tredjeparts navn og hjemsted og navnet på den kompetente myndighed, der har godkendt den.

3. Såfremt det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver ikke er et kreditinstitut eller et investerings-selskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1) og 2), i forordning (EU) nr. 575/2013, som er etableret i Unionen, ledsages meddelelsen i henhold til nærværende artikels stk. 1 af følgende:

- a) en bekræftelse fra det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver på, at ydelsen af lån sker på grundlag af velfunderede og veldefinerede kriterier og klart fastsatte procedurer for godkendelse, ændring, fornyelse og finansiering af lån, og at det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver har indført effektive systemer til anvendelse af sådanne procedurer i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 9, og
- b) en erklæring fra det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver om, at ydelsen af lån, jf. litra a), er omfattet af tilsyn.

4. Det eksponeringsleverende institut og det organiserende institut giver straks ESMA meddelelse og underretter deres kompetente myndighed, når en securitisering ikke længere opfylder kravene i artikel 19-22 eller 23-26.

5. ESMA vedligeholder på sit officielle websted en liste over alle securitiseringer, for hvilke de eksponeringsleverende institutter og de organiserende institutter har meddelt, at securitiseringen opfylder kravene i artikel 19-22 eller 23-26. ESMA tilføjer straks enhver securitisering, der er meddelt på denne måde, til listen og opdaterer listen, hvis securitiseringerne efter de kompetente myndigheders beslutning eller meddelelse fra det eksponeringsleverende institut eller det organiserende institut ikke længere anses for at være STS. Såfremt den kompetente myndighed har pålagt administrative sanktioner i henhold til artikel 32, giver den straks ESMA meddelelse herom. ESMA angiver det straks på listen, når en kompetent myndighed har pålagt administrative sanktioner i forbindelse med den pågældende securitisering.

6. ESMA udarbejder i nært samarbejde med EBA og EIOPA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de oplysninger, som det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og SSPE'en skal stille til rådighed for at overholde forpligtelserne omhandlet i stk. 1.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juli 2018.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykke omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

7. Med henblik på at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning udarbejder ESMA i nært samarbejde med EBA og EIOPA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge de indberetnings-skemaer, der anvendes til at afgive de oplysninger, der er omhandlet i stk. 6.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juli 2018.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i dette stykke omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 28

Tredjeparts kontrol med STS-overholdelse

1. En tredjepart som omhandlet i artikel 27, stk. 2, skal af den kompetente myndighed have tilladelse til at vurdere securitiseringers overholdelse af STS-kriterierne i artikel 19-22 eller 23-26. Den kompetente myndighed skal give tilladelsen, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) tredjeparten opkræver kun ikkediskriminerende og omkostningsbaserede gebyrer fra de eksponeringsleverende institutter, de organiserende institutter eller de SSPE'er, der er involveret i de securitiseringer, som tredjeparten vurderer uden at gøre forskel på gebyrerne ved at gøre dem afhængige af eller knytte dem til resultaterne af sin vurdering
- b) tredjeparten er hverken en reguleret enhed som defineret i artikel 2, nr. 4), i direktiv 2002/87/EF eller et kreditvurderingsbureau som defineret i artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1060/2009, og udviklingen af tredjepartens øvrige aktiviteter kompromitterer ikke vurderingens uafhængighed eller integritet
- c) tredjeparten må ikke yde nogen form for rådgivnings- eller revisionstjeneste eller lignende tjeneste for det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den SSPE, der er involveret i de securitiseringer, der vurderes af tredjeparten
- d) medlemmerne af tredjepartens ledelsesorgan har faglige kvalifikationer, viden og erfaring, der er egnede til tredjepartens opgave, og deres omdømme og integritet er af god standard
- e) tredjepartens ledelsesorgan omfatter mindst en tredjedel, dog ikke mindre end to, uafhængige direktører
- f) tredjeparten træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kontrollen af STS-overholdelse ikke påvirkes af eventuelle eksisterende eller potentielle interessekonflikter eller forretningsforbindelser, der berører tredjeparten, dennes aktionærer eller medlemmer, ledere, ansatte eller enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for tredjeparten eller under dennes kontrol. Med henblik herpå etablerer, fastholder, håndhæver og dokumenterer tredjeparten en effektiv intern kontrolordning for gennemførelse af politikker og procedurer til at identificere og forebygge potentielle interessekonflikter. Potentielle eller eksisterende interessekonflikter, der er blevet identificeret, fjernes eller afhjælpes og offentliggøres straks. Tredjeparten etablerer, fastholder, håndhæver og dokumenterer passende procedurer og processer for at sikre en uafhængig vurdering af STS-overholdelse. Tredjeparten overvåger og reviderer disse politikker og procedurer med jævne mellemrum for at vurdere deres effektivitet og vurdere, om det er nødvendigt at ajourføre dem, og
- g) tredjeparten kan påvise, at den råder over passende operationelle sikkerhedsforanstaltninger og interne processer, der gør det muligt for den at vurdere STS-overholdelse.

Den kompetente myndighed inddrager tilladelsen, hvis den mener, at tredjeparten i væsentlig grad ikke overholder første afsnit.

2. En tredjepart, der har tilladelse i henhold til stk. 1, skal straks underrette den kompetente myndighed om alle væsentlige ændringer af de oplysninger, der er omhandlet i nævnte stykke, og alle andre ændringer, der med rimelighed kan tænkes at påvirke den kompetente myndigheds vurdering.

3. Den kompetente myndighed kan opkræve omkostningsbaserede gebyrer fra tredjeparten, jf. stk. 1, for at dække de nødvendige udgifter til vurdering af ansøgninger om tilladelse og til den efterfølgende overvågning af, om betingelserne i stk. 1 overholdes.

4. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer de oplysninger, der skal indgives til de kompetente myndigheder i ansøgningen om en tredjeparts tilladelse i overensstemmelse med stk. 1.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juli 2018.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i nærværende stykke omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITEL 5

TILSYN

Artikel 29

Udpegning af kompetente myndigheder

1. Følgende kompetente myndigheder fører tilsyn med overholdelsen af forpligtelserne i artikel 5 i henhold til de beføjelser, som tillægges dem ved de relevante retsakter:

- a) for forsikrings- og genforsikringsselskaber den kompetente myndighed i henhold til artikel 13, nr. 10), i direktiv 2009/138/EF
- b) for forvaltere af alternative investeringsfonde den ansvarlige kompetente myndighed i henhold til artikel 44 i direktiv 2011/61/EU
- c) for UCITS og administrationsselskaber for UCITS den kompetente myndighed i henhold til artikel 97 i direktiv 2009/65/EF
- d) for arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser den kompetente myndighed i henhold til artikel 6, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF ⁽¹⁾
- e) for kreditinstitutter eller investeringsselskaber den kompetente myndighed i henhold til artikel 4 i direktiv 2013/36/EU, herunder ECB for så vidt angår specifikke opgaver, som den tillægges ved forordning (EU) nr. 1024/2013.

2. De kompetente myndigheder med ansvar for tilsyn med organiserende institutter i henhold til artikel 4 i direktiv 2013/36/EU, herunder ECB for så vidt angår specifikke opgaver, som den tillægges ved forordning (EU) nr. 1024/2013, fører tilsyn med, at organiserende institutter overholder forpligtelserne i nærværende forordnings artikel 6, 7, 8 og 9.

3. Såfremt eksponeringsleverende institutter, oprindelige långivere og SSPE'er er tilsynsbelagte enheder i henhold til direktiv 2003/41/EF, 2009/138/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1024/2013, herunder ECB for så vidt angår specifikke opgaver, som den tillægges ved forordning (EU) nr. 1024/2013, fører de relevante kompetente myndigheder i henhold til disse retsakter tilsyn med overholdelsen af forpligtelserne i nærværende forordnings artikel 6, 7, 8 og 9.

4. For eksponeringsleverende institutter, oprindelige långivere og SSPE'er, der er etableret i Unionen, og som ikke er omfattet af EU's lovgivningsmæssige retsakter omhandlet i stk. 3, udpeger medlemsstaterne en eller flere kompetente myndigheder til at føre tilsyn med overholdelsen af forpligtelserne i artikel 6, 7, 8 og 9. Medlemsstaterne underretter senest den 1. januar 2019 Kommissionen og ESMA om udpegningen af kompetente myndigheder i henhold til dette stykke. Denne forpligtelse finder ikke anvendelse på de enheder, der kun sælger eksponeringer i et ABCP-program eller en anden securitiseringstransaktion eller -ordning, og som ikke aktivt indgår eksponeringer med det primære formål at securitisere dem regelmæssigt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10).

5. Medlemsstaterne udpeger en eller flere kompetente myndigheder til at føre tilsyn med, at eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og SSPE'er overholder artikel 18-27, og at tredjeparter overholder artikel 28. Medlemsstaterne underretter senest den 18. januar 2019 Kommissionen og ESMA om udpegningen af kompetente myndigheder i henhold til dette stykke.

6. Denne artikels stk. 5 finder ikke anvendelse på de enheder, der kun sælger eksponeringer i et ABCP-program eller en anden securitiseringstransaktion eller -ordning, og som ikke aktivt indgår eksponeringer med det primære formål at securitisere dem regelmæssigt. I så tilfælde skal det eksponeringsleverende institut eller det organiserende institut kontrollere, at disse enheder opfylder de relevante forpligtelser i artikel 18-27.

7. ESMA sikrer ensartet anvendelse og håndhævelse af forpligtelserne i denne forordnings artikel 18-27 i overensstemmelse med de opgaver og beføjelser, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1095/2010. ESMA overvåger EU's securitiseringsmarked i overensstemmelse med artikel 39 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 ⁽¹⁾ og anvender, hvis det er relevant, sine midlertidige interventionsbeføjelser i henhold til artikel 40 i forordning (EU) nr. 600/2014.

8. ESMA offentliggør og opdaterer på sit websted en liste over de i denne artikel omhandlede kompetente myndigheder.

Artikel 30

De kompetente myndigheders beføjelser

1. Hver medlemsstat sikrer, at den kompetente myndighed, som er udpeget i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1-5, har de tilsyns-, undersøgelses- og sanktionsbeføjelser, der er nødvendige for, at den kan opfylde sine opgaver i henhold til denne forordning.

2. Den kompetente myndighed kontrollerer regelmæssigt de ordninger, processer og mekanismer, som eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter, SSPE'er og oprindelige långivere har gennemført for at overholde denne forordning.

Kontrollen omhandlet i første afsnit skal omfatte:

- a) processer og mekanismer til løbende og korrekt at måle og bibeholde en væsentlig nettoøkonomisk interesse, indsamling og rettidig videregivelse af alle oplysninger, som stilles til rådighed i overensstemmelse med artikel 7 og kriterierne for långivning i overensstemmelse med artikel 9.
- b) for STS-securitiseringer, som ikke er securitiseringer i et ABCP-program, processer og mekanismer til at sikre overholdelsen af artikel 20, stk. 7-12, artikel 21, stk. 7, og artikel 22, og
- c) for STS-securitiseringer, som er securitiseringer i et ABCP-program, processer og mekanismer til at sikre overholdelsen af artikel 24 med hensyn til ABCP-transaktioner og overholdelsen af artikel 26, stk. 7 og 8, med hensyn til ABCP-programmer.

3. De kompetente myndigheder kræver, at risici hidrørende fra securitiseringstransaktioner, herunder omdømmemæssige risici, evalueres og imødegås gennem passende politikker og procedurer i de eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og SSPE'er samt hos de oprindelige långivere.

4. Den kompetente myndighed overvåger, hvis det er relevant, de specifikke virkninger, som deltagelsen i securitiseringsmarkedet har for stabiliteten i det finansieringsinstitut, der fungerer som oprindelig långiver, eksponeringsleverende institut, organiserende institut eller investor som led i sit tilsyn med securitisering, ved at tage hensyn til følgende forhold, uden at dette berører strengere sektorspecifik regulering:

- a) størrelsen af kapitalbuffere
- b) størrelsen af likviditetsbuffere, og
- c) likviditetsrisikoen for investorer som følge af manglende løbetidsmatch mellem deres finansiering og investeringer.

I tilfælde, hvor den kompetente myndighed konstaterer en væsentlig risiko for den finansielle stabilitet i et finansieringsinstitut eller det finansielle system som helhed, skal den uafhængig af forpligtelserne i henhold til artikel 36 træffe foranstaltninger til at afbøde disse risici og indberette sine resultater til den udpegede kompetente myndighed med ansvar for makroprudentielle instrumenter i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 og ESRB.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84).

5. Den kompetente myndighed overvåger enhver mulig omgåelse af forpligtelserne i artikel 6, stk. 2, og sikrer, at sanktioner anvendes i overensstemmelse med artikel 32 og 33.

Artikel 31

Makrotilsyn med securitiseringsmarkedet

1. ESRB er inden for rammerne af sit mandat ansvarligt for makrotilsynet med EU's securitiseringsmarked.
2. ESRB skal løbende overvåge udviklingen i securitiseringsmarkederne med det formål at bidrage til at forebygge eller reducere systemiske risici for den finansielle stabilitet i Unionen som følge af udviklinger i det finansielle system og under hensyn til de makroøkonomiske udviklinger, med henblik på at undgå perioder med omfattende finansiell uro. ESRB offentliggør i samarbejde med EBA, når det finder det nødvendigt eller mindst hvert tredje år, en rapport om konsekvenserne af den finansielle stabilitet for securitiseringsmarkedet for at fremhæve risici for den finansielle stabilitet. Hvis der konstateres væsentlige risici, advarer ESRB herom og retter om nødvendigt henstillinger om afhjælpende tiltag som reaktion på disse risici i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010, herunder om hensigtsmæssigheden af at ændre niveauet for risikotilbageholdelse eller træffe andre makroprudentielle foranstaltninger, til Kommissionen, de europæiske tilsynsmyndigheder og medlemsstaterne. Kommissionen, de europæiske tilsynsmyndigheder og medlemsstaterne skal i henhold til artikel 17 i forordning (EU) nr. 1092/2010 underrette ESRB, Europa-Parlamentet og Rådet om handlinger, der er iværksat som svar på henstillingen, og give behørig begrundelse for eventuel manglende handling, senest tre måneder efter at henstillingen er blevet fremsendt til adressaterne.

Artikel 32

Administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger

1. Uden at det berører medlemsstaternes ret til at fastsætte og pålægge strafferetlige sanktioner i henhold til artikel 34, fastsætter medlemsstaterne bestemmelser om passende administrative sanktioner, hvad angår tilfælde af uagtsomme eller forsætlige overtrædelser, og afhjælpende foranstaltninger, der som minimum finder anvendelse, når:

- a) et eksponeringsleverende institut, et organiserende institut eller en oprindelig långiver ikke har opfyldt kravene i artikel 6
- b) et eksponeringsleverende institut, et organiserende institut eller en SSPE ikke har opfyldt kravene i artikel 7
- c) et eksponeringsleverende institut, et organiserende institut eller en oprindelig långiver ikke har opfyldt kriterierne i artikel 9
- d) et eksponeringsleverende institut, et organiserende institut eller en SSPE ikke har opfyldt kravene i artikel 18
- e) en securitisering kan betegnes som STS, og securitiseringens eksponeringsleverende institut, organiserende institut eller SSPE ikke har opfyldt kravene i artikel 19-22 eller 23-26
- f) et eksponeringsleverende institut eller et organiserende institut udarbejder en vildledende meddelelse i henhold til artikel 27, stk. 1
- g) et eksponeringsleverende institut eller et organiserende institut ikke har opfyldt kravene i artikel 27, stk. 4, eller
- h) en tredjepart, der har tilladelse i henhold til artikel 28, ikke har givet meddelelse om væsentlige ændringer i de oplysninger, der er givet efter artikel 28, stk. 1, eller alle andre ændringer, der med rimelighed kan tænkes at påvirke den kompetente myndigheds vurdering.

Medlemsstaterne sikrer desuden, at de administrative sanktioner og/eller afhjælpende foranstaltninger gennemføres effektivt.

Sanktionerne og foranstaltningerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne giver de kompetente myndigheder beføjelse til som minimum at anvende følgende sanktioner og foranstaltninger i tilfælde af de i stk. 1 omhandlede overtrædelser:

- a) en offentlig meddelelse, hvori identiteten på den fysiske eller juridiske person og overtrædelsens art nævnes i overensstemmelse med artikel 37
- b) et påbud om, at den fysiske eller juridiske person bringer den udviste adfærd til ophør og afholder sig fra at gentage en sådan adfærd
- c) et midlertidigt forbud, som forhindrer ethvert medlem af det eksponeringsleverende instituts, det organiserende instituts eller SSPE's ledelsesorgan eller andre fysiske personer, som findes at være ansvarlige for overtrædelsen, i at udøve ledelsesfunktioner i sådanne selskaber

- d) hvis der er tale om en overtrædelse som omhandlet i denne artikels stk. 1, første afsnit, litra e) eller f), et midlertidigt forbud, som forhindrer det eksponeringsleverende institut og det organiserende institut i at give meddelelse i henhold til artikel 27, stk. 1, om, at en securitisering opfylder kravene i artikel 19-22 eller 23-26
- e) hvis der er tale om fysiske personer, administrative maksimumbøder på mindst 5 000 000 EUR eller i de medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, det tilsvarende beløb i national valuta den 17. januar 2018
- f) hvis der er tale om juridiske personer, administrative maksimumbøder på mindst 5 000 000 EUR eller i de medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, det tilsvarende beløb i national valuta den 17. januar 2018 eller bøder på op til 10 % af den juridiske persons samlede årlige nettoomsætning ifølge de seneste regnskaber, der er godkendt af ledelsesorganet; hvis den juridiske person er et moderselskab eller et datterselskab af det moderselskab, der skal udarbejde konsoliderede regnskaber i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU⁽¹⁾, er den relevante samlede årlige nettoomsætning den samlede nettoårsomsætning, eller den tilsvarende indkomsttype i henhold til de relevante regnskabsmæssige retsakter, ifølge de seneste konsoliderede regnskaber, som det endelige moderselskabs ledelsesorgan har godkendt
- g) administrative maksimumbøder på mindst det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået som følge af overtrædelsen, såfremt fortjenesten kan beregnes, også selv om dette beløb overstiger maksimumsbeløbene i litra e) og f)
- h) hvis der er tale om en overtrædelse som omhandlet i denne artikels stk. 1, første afsnit, litra h), en midlertidig tilbagekaldelse af den i artikel 28 omhandlede tilladelse fra den tredjemand, der har tilladelse til at kontrollere, at en securitisering overholder artikel 19-22 eller 23-26.
3. Såfremt de i stk. 1 omhandlede bestemmelser finder anvendelse på juridiske personer, giver medlemsstaterne de kompetente myndigheder beføjelse til i overensstemmelse med betingelserne i national ret at anvende de administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger i stk. 2 på medlemmer af ledelsesorganet samt andre personer, som i henhold til national ret er ansvarlige for overtrædelsen.
4. Medlemsstaterne sikrer, at enhver afgørelse om pålæggelse af administrative sanktioner eller afhjælpende foranstaltninger som omhandlet i stk. 2 er behørigt begrundet og kan påklages.

Artikel 33

Udøvelse af beføjelsen til at pålægge administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger

1. De kompetente myndigheder udøver beføjelsen til at pålægge de administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 32, i overensstemmelse med nationale lovgivningsrammer, i det omfang det er hensigtsmæssigt:
- a) direkte
- b) i samarbejde med andre myndigheder
- c) på eget ansvar ved delegation til andre myndigheder
- d) ved anmodning til de kompetente judicielle myndigheder.
2. De kompetente myndigheder tager ved valget af arten af og niveauet for en administrativ sanktion eller afhjælpende foranstaltning pålagt i henhold til artikel 32 hensyn til, i hvilken grad overtrædelsen er forsætlig eller skyldes uagtsomhed, og alle relevante omstændigheder, herunder, hvis det er relevant:
- a) overtrædelsens væsentlighed, grovhed og varighed
- b) graden af ansvar hos den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen
- c) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons finansielle styrke
- d) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons fortjeneste eller undgåede tab, såfremt disse beløb kan beregnes
- e) tredjemands tab som følge af overtrædelsen, såfremt de kan beregnes

⁽¹⁾ Europa- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

- f) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed, uden at det strider imod hensynet til at sikre aflevering af den pågældende persons fortjeneste eller undgåede tab
- g) overtrædelser, som den ansvarlige fysiske eller juridiske person tidligere har begået.

Artikel 34

Strafferetlige sanktioner

1. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner eller afhjælpende foranstaltninger for overtrædelser, der er omfattet af strafferetlige sanktioner i henhold til national ret.
2. Såfremt medlemsstaterne i henhold til denne artikels stk. 1 har valgt at fastsætte strafferetlige sanktioner for en overtrædelse omfattet af artikel 32, stk. 1, sørger de for, at der er truffet passende foranstaltninger, således at de kompetente myndigheder har alle de nødvendige beføjelser til at holde kontakt til de judicielle, retsforfølgende eller strafferetlige myndigheder inden for deres jurisdiktion med henblik på at modtage konkrete oplysninger om strafferetlige efterforskninger af eller påbegyndte retssager om overtrædelser omfattet af artikel 32, stk. 1, og til at give andre kompetente myndigheder samt ESMA, EBA og EIOPA de samme oplysninger, således at disse kan opfylde deres forpligtelse til at samarbejde med henblik på denne forordning.

Artikel 35

Meddelelsespligt

Medlemsstaterne giver senest den 18. januar 2019 Kommissionen, ESMA, EBA, og EIOPA meddelelse om de love og administrative bestemmelser, herunder relevante strafferetlige bestemmelser, som gennemfører dette kapitel. Medlemsstaterne meddeler uden unødigt forsinkelse Kommissionen, ESMA, EBA, og EIOPA om eventuelle senere ændringer heraf.

Artikel 36

Samarbejde mellem kompetente myndigheder og ESA

1. De kompetente myndigheder omhandlet i artikel 29 og ESMA, EBA og EIOPA samarbejder tæt med hinanden og udveksler oplysninger med henblik på at udføre deres opgaver i henhold til artikel 30-34.
2. De kompetente myndigheder koordinerer deres tilsyn tæt for at identificere og afhjælpe overtrædelser af denne forordning, udvikle og fremme bedste praksis, lette samarbejde, fremme en konsekvent fortolkning og tilvejebringe tværjuridiske vurderinger i tilfælde af eventuelle tvister.
3. Der nedsættes et særligt securitiseringsudvalg inden for rammerne af Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder, inden for hvilket de kompetente myndigheder skal samarbejde tæt med hinanden for at udføre deres opgaver i henhold til artikel 30-34.
4. Såfremt en kompetent myndighed konstaterer, at et eller flere af kravene i artikel 6-27 er blevet overtrådt, eller har grund til at antage dette, underretter denne den kompetente myndighed for den eller de enheder, der mistænkes for en sådan overtrædelse, om sine undersøgelsesresultater på en tilstrækkelig detaljeret måde. De berørte kompetente myndigheder koordinerer deres tilsyn tæt for at sikre konsekvente afgørelser.
5. Såfremt den i denne artikels stk. 4 omhandlede overtrædelse i særdeleshed vedrører en urigtig eller vildledende meddelelse i henhold til artikel 27, stk. 1, underretter den kompetente myndighed, som har konstateret den pågældende overtrædelse, straks den kompetente myndighed for den enhed, der er udpeget som det første kontaktpunkt i henhold til artikel 27, stk. 1, om sine undersøgelsesresultater. Den kompetente myndighed for den enhed, der er udpeget som det første kontaktpunkt i henhold til artikel 27, stk. 1, underretter derefter ESMA, EBA og EIOPA og følger proceduren i nærværende artikels stk. 6.
6. Efter modtagelse af de i stk. 4 omhandlede oplysninger tager den kompetente myndighed for den enhed, der er mistænkt for en overtrædelse, inden for 15 arbejdsdage ethvert nødvendigt skridt til afhjælpning af den konstaterede overtrædelse og underretter de øvrige involverede kompetente myndigheder, særlig de kompetente myndigheder for det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og SSPE'en samt for indehaveren af en securitiseringsposition, hvis denne indehaver kendes. Hvis en kompetent myndighed er uenig med en anden kompetent myndighed for så vidt angår fremgangsmåde eller indhold i dennes tiltag eller mangel på tiltag, underretter den alle øvrige involverede kompetente myndigheder om dens uenighed uden unødigt forsinkelse. Hvis uenigheden ikke er løst senest tre måneder fra den dato, hvor alle de involverede kompetente myndigheder er blevet underrettet, henvises sagen til ESMA i overensstemmelse med artikel 19 og, når det er relevant, artikel 20 i forordning (EU) nr. 1095/2010. Forligsperioden, som der henvises til i artikel 19, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1095/2010, er én måned.

Hvis de berørte kompetente myndigheder ikke når til enighed inden for forligsfasen, jf. første afsnit, træffer ESMA afgørelsen omhandlet i artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1095/2010 inden for en måned. I den procedure, der er fastsat i nærværende artikel, anses en securitisering, der er opført på den liste, der føres af ESMA i henhold til nærværende forordnings artikel 27, fortsat for at være STS i henhold til nærværende forordnings kapitel 4 og beholdes på denne liste.

Hvis de berørte kompetente myndigheder er enige om, at overtrædelsen skyldes, at artikel 18 i god tro ikke er overholdt, kan de beslutte at give det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og SSPE'en en frist på op til tre måneder til at afhjælpe den konstaterede overtrædelse fra den dag, hvor den kompetente myndighed har underrettet det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og SSPE'en om overtrædelsen. I denne periode anses en securitisering, der er opført på den liste, der føres af ESMA i henhold til artikel 27, fortsat for at være STS i henhold til kapitel 4 og beholdes på denne liste.

Hvis en eller flere af de involverede kompetente myndigheder er af den opfattelse, at overtrædelsen ikke er behørigt afhjulpet inden for den periode, der er fastsat i tredje afsnit, finder første afsnit anvendelse.

7. Tre år efter denne forordnings anvendelsesdato foretager ESMA en peerevaluering i overensstemmelse med artikel 30 i forordning (EU) nr. 1095/2010 vedrørende gennemførelsen af kriterierne i nærværende forordnings artikel 19-26.

8. ESMA udarbejder i nært samarbejde med EBA og EIOPA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den generelle samarbejdsforpligtelse, de oplysninger, der skal udveksles i henhold til stk. 1, samt underretningsforpligtelserne i henhold til stk. 4 og 5.

ESMA forelægger i et nært samarbejde med EBA og EIOPA disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. januar 2019.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i nærværende stykke omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 37

Offentliggørelse af administrative sanktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse på deres officielle websteder som minimum offentliggør enhver afgørelse om pålæggelse af en administrativ sanktion, der ikke kan påklages, og som pålægges for overtrædelse af artikel 6, 7 eller 9 eller artikel 27, stk. 1, efter at den, som sanktionen er rettet imod, er blevet underrettet om nævnte afgørelse.

2. Den i stk. 1 omhandlede offentliggørelse omfatter oplysninger om overtrædelsens type og art, de ansvarlige personers identitet samt de pålagte sanktioner.

3. Når den kompetente myndighed anser offentliggørelsen af de juridiske personers identitet eller de fysiske personers identitet og personoplysninger for at være ude af proportioner efter en individuel vurdering, eller når den kompetente myndighed anser offentliggørelsen for at udgøre en trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning, eller når offentliggørelsen, i det omfang dette kan fastslås, vil påføre den involverede person uforholdsmæssig stor skade, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder gør et af følgende:

- a) udsætter offentliggørelsen af afgørelsen om at pålægge den administrative sanktion, indtil grunden til at undlade offentliggørelse er ophørt med at eksistere
- b) offentliggør afgørelsen om at pålægge den administrative sanktion anonymt i overensstemmelse med national ret, eller
- c) helt undlader at offentliggøre afgørelsen om at pålægge den administrative sanktion, hvis mulighederne i litra a) og b) anses for at være utilstrækkelige til at sikre:
 - i) at de finansielle markeders stabilitet ikke bringes i fare, eller
 - ii) forholdsmæssigheden af offentliggørelsen af sådanne afgørelser vedrørende foranstaltninger, der vurderes at være af mindre betydning.

4. I tilfælde af en afgørelse om anonym offentliggørelse af en sanktion kan offentliggørelsen af de relevante oplysninger udsættes. Hvis en kompetent myndighed offentliggør en afgørelse om at pålægge en administrativ sanktion, der kan indbringes for de relevante judicielle myndigheder, lægger de kompetente myndigheder desuden straks denne oplysning på deres officielle websted sammen med eventuelle efterfølgende oplysninger om resultatet af denne indbringelse. En judicial afgørelse, som annullerer en afgørelse om at pålægge en administrativ sanktion, skal også offentliggøres.

5. De kompetente myndigheder sørger for, at en offentliggørelse i henhold til stk. 1-4 forbliver på deres officielle websted i mindst fem år efter offentliggørelsen. Personoplysninger i offentliggørelsen forbliver kun på den kompetente myndigheds websted i den periode, der er nødvendig, jf. de gældende databeskyttelsesregler.

6. De kompetente myndigheder informerer ESMA om alle administrative sanktioner, der pålægges, herunder i givet fald eventuelle indbringelser heraf samt resultater af disse.

7. ESMA fører en central database over de administrative sanktioner, der indberettes til den. Databasen må kun være tilgængelig for ESMA, EBA, EIOPA og de kompetente myndigheder og opdateres på grundlag af oplysningerne fra de kompetente myndigheder, jf. stk. 6.

KAPITEL 6

ÆNDRINGER

Artikel 38

Ændring af direktiv 2009/65/EF

Artikel 50a i direktiv 2009/65/EF affattes således:

»Artikel 50a

Hvis administrationsselskaber for investeringsinstitutter eller internt administrerede investeringsinstitutter eksponeres mod en securitisering, der ikke længere opfylder kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 (*), skal de handle i investorernes interesse i det relevante investeringsinstitut og om nødvendigt træffe korregerende foranstaltninger.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35).«

Artikel 39

Ændring af direktiv 2009/138/EF

I direktiv 2009/138/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 135, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 301a, der supplerer dette direktiv ved at præcisere, under hvilke omstændigheder et forholdsmæssigt supplerende kapitalkrav kan pålægges, når kravene i artikel 5 eller 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402. (*) er blevet overtrådt, jf. dog nærværende direktivs artikel 101, stk. 3.

3. For at sikre konsekvent harmonisering med hensyn til nærværende artikels stk. 2 udarbejder EIOPA i henhold til artikel 301b udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere metoderne til beregning af det omhandlede forholdsmæssige supplerende kapitalkrav.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i nærværende stykke omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35).«

2) Artikel 308b, stk. 11, udgår.

Artikel 40

Ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009

I forordning (EF) nr. 1060/2009 foretages følgende ændringer:

- 1) I betragtning 22 erstattes »strukturerede finansielle instrumenter« af »et securitiseringsinstrument«, i betragtning 41 erstattes »strukturerede finansielle instrument« af »securitiseringsinstrument« og i artikel 8c og bilag I, afsnit D, del II, punkt 1, erstattes »struktureret finansielt instrument« af »securitiseringsinstrument«.
- 2) I betragtning 34 og 40, artikel 8, stk. 4, artikel 8c, artikel 10, stk. 3, artikel 39, stk. 4, bilag I, afsnit A, punkt 2, femte afsnit, afsnit B, punkt 5, og afsnit D, del II, titlen, samt bilag III, del I, punkt 8, 24 og 45, og del III, punkt 8, erstattes »strukturerede finansielle instrumenter« af »securitiseringsinstrumenter« og i bilag I, afsnit D, del II, punkt 2, erstattes »de strukturerede finansielle instrumenters« af »securitiseringsinstrumenters«.
- 3) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»Denne forordning indeholder også forpligtelser vedrørende securitiseringsinstrumenter for udstedere og tilknyttede tredjeparter, der er etableret i Unionen.«
- 4) Artikel 3, stk. 1, litra l), affattes således:

»l) »securitiseringsinstrument«: et finansielt instrument eller andre aktiver, som er resultatet af en securitiseringstransaktion eller -ordning, jf. artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) 2017/2402 (securitiseringsforordningen)«.
- 5) Artikel 8b udgår.
- 6) I artikel 4, stk. 3, litra b), artikel 5, stk. 6, andet afsnit, litra b), og artikel 25a udgår henvisningen til artikel 8b.

Artikel 41

Ændring af direktiv 2011/61/EU

Artikel 17 i direktiv 2011/61/EU affattes således:

»Artikel 17

Hvis FAIF'er eksponeres mod en securitisering, der ikke længere opfylder kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 (*), skal de handle i investorernes interesse i de relevante AIF'er og om nødvendigt træffe korregerende foranstaltninger.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35).«

Artikel 42

Ændring af forordning (EU) nr. 648/2012

I forordning (EU) nr. 648/2012 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 2 tilføjes følgende numre:

»30) »dækket obligation«: en obligation, som opfylder kravene i artikel 129 i forordning (EU) nr. 575/2013

31) »enhed for dækkede obligationer«: en udsteder af dækkede obligationer eller en pulje til sikring af en dækket obligation.«
- 2) I artikel 4 tilføjes følgende stykker:

»5. Stk. 1 finder ikke anvendelse på OTC-derivataftaler, som er indgået af enheder for dækkede obligationer i forbindelse med en dækket obligation eller af en securitiseringsenhed med særligt formål i forbindelse med en securitisering som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 (*), forudsat at:

a) securitiseringsenheden med særligt formål udelukkende udsteder securitiseringer, som opfylder kravene i artikel 18 og 19-22 eller 23-26 i forordning (EU) 2017/2402 (securitiseringsforordningen) i tilfælde af securitiseringsenheder med særligt formål

- b) OTC-derivataftalen udelukkende anvendes til afdækning af manglende rente- eller valutamatch i den dækkede obligation eller securitisering, og
- c) ordningerne i den dækkede obligation eller securitisering i tilstrækkelig grad mindsker modpartskreditrisikoen i tilknytning til de OTC-derivataftaler, som enheden for dækkede obligationer eller securitiseringens enhed med særligt formål har indgået i forbindelse med den dækkede obligation eller securitiseringen.

6. For at sikre en konsekvent anvendelse af denne artikel og under hensyn til nødvendigheden af at forhindre regelarbitrage udarbejder de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'er) udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer kriterierne til bestemmelse af, hvilke ordninger i dækkede obligationer eller securitiseringer der i tilstrækkelig grad mindsker modpartskreditrisiko som omhandlet i stk. 5.

ESA'erne forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juli 2018.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i nærværende stykke omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 eller (EU) nr. 1095/2010.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35).«

3) Artikel 11, stk. 15, affattes således:

»15. For at sikre en ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESA'erne fælles udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer:

- a) risikostyringsprocedurerne, herunder de niveauer og typen af sikkerhedsstillelse og adskillelsesordninger, der er nødvendige for at overholde stk. 3
- b) de procedurer for modparterne og de relevante kompetente myndigheder, der skal følges, når undtagelser anvendes i henhold til stk. 6-10
- c) de anvendelige kriterier i stk. 5-10, herunder navnlig, hvad der skal betragtes som praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførsel af kapitalgrundlag og tilbagebetaling af forpligtelser mellem modparterne.

Det niveau og den type af sikkerhedsstillelse, der kræves i tilknytning til OTC-derivataftaler, som er indgået af enheder for dækkede obligationer i forbindelse med en dækket obligation eller af en securitiseringens enhed med særligt formål i forbindelse med en securitisering som omhandlet i denne forordning, og som opfylder betingelserne i denne forordnings artikel 4, stk. 5, samt kravene fastsat i artikel 18 og 19-22 eller 23-26 i forordning (EU) 2017/2402 (securitiseringsforordningen) fastsættes under hensyn til eventuelle hindringer for udveksling af sikkerhedsstillelse, som følger af gældende aftaler om sikkerhedsstillelse i den dækkede obligation eller securitisering.

ESA'erne forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juli 2018.

Afhængig af modpartens juridiske status tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage de i nærværende stykke omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 eller (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 43

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning finder anvendelse på securitiseringer, hvis værdipapirer udstedes fra den 1. januar 2019, jf. dog stk. 7 og 8.
2. For så vidt angår securitiseringer, hvis værdipapirer blev udstedt før den 1. januar 2019, må eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og SSPE'er kun anvende betegnelsen »STS« eller »simpel, transparent og standardiseret« eller en betegnelse, som direkte eller indirekte henviser til disse begreber, hvis kravene i artikel 18 og betingelserne i nærværende artikels stk. 3 overholdes.
3. Securitiseringsordninger, hvis værdipapirer blev udstedt før den 1. januar 2019, bortset fra securitiseringssituationer forbundet med en ABCP-transaktion eller et ABCP-program, anses for at være »STS«, forudsat at:
 - a) de på tidspunktet for udstedelsen af disse securitiseringer opfyldte kravene i artikel 20, stk. 1-5, 7-9 og 11-13, og artikel 21, stk. 1 og 3, og

b) de på tidspunktet for meddelelsen i henhold til artikel 27, stk. 1, opfyldte kravene i artikel 20, stk. 6 og 10, artikel 21, stk. 2 og 4-10, og artikel 22, stk. 1-5.

4. Med henblik på stk. 3, litra b), gælder følgende:

a) i artikel 22, stk. 2, læses »forud for udstedelsen« som »forud for meddelelsen i henhold til artikel 27, stk. 1«

b) i artikel 22, stk. 3, læses »før fastsættelsen af prisen på securitiseringen« som »forud for meddelelsen i henhold til artikel 27, stk. 1«

c) i artikel 22, stk. 5:

i) i det andet punktum læses »forud for prisfastsættelsen« som »forud for meddelelsen i henhold til artikel 27, stk. 1«

ii) »forud for prisfastsættelsen, i det mindste i udkast eller foreløbig form« læses som »forud for meddelelsen i henhold til artikel 27, stk. 1«

iii) kravet i det fjerde punktum finder ikke anvendelse

iv) henvisninger til overholdelse af artikel 7 læses uanset artikel 43, stk. 1, som om artikel 7 fandt anvendelse på disse securitiseringer.

5. For så vidt angår securitiseringer, hvis værdipapirer blev udstedt fra den 1. januar 2011, men før den 1. januar 2019, og for så vidt angår securitiseringer, hvis værdipapirer blev udstedt før den 1. januar 2011, hvis nye underliggende eksponeringer er blevet tilføjet eller erstattet efter den 31. december 2014, bør kravene om rettidig omhu i henholdsvis forordning (EU) nr. 575/2013, delegeret forordning (EU) 2015/35 og delegeret forordning (EU) nr. 231/2013, fortsat finde anvendelse i den udgave, der var gældende den 31. december 2018.

6. For så vidt angår securitiseringer, hvis værdipapirer blev udstedt før den 1. januar 2019, anvender kreditinstitutter eller investeringsselskaber som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1) og 2), i forordning (EU) nr. 575/2013, forsikrings-selskaber som defineret i artikel 13, nr. 1), i direktiv 2009/138/EF, genforsikringsselskaber som defineret i artikel 13, nr. 4), i direktiv 2009/138/EF, og forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF) som defineret i artikel 4, stk. 1, litra b), i direktiv 2011/61/EU fortsat henholdsvis artikel 405 i forordning (EU) nr. 575/2013 samt kapitel I, II og III og artikel 22 i delegeret forordning (EU) nr. 625/2014, artikel 254 og 255 i delegeret forordning (EU) 2015/35 og artikel 51 i delegeret forordning (EU) nr. 231/2013 i den udgave, der var gældende den 31. december 2018.

7. Indtil de reguleringsmæssige tekniske standarder, som Kommissionen vedtager i henhold til denne forordnings artikel 6, stk. 7, finder anvendelse, anvender eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter eller den oprindelige långiver med henblik på forpligtelserne i artikel 6, kapitel I, II og III og artikel 22 i delegeret forordning (EU) nr. 625/2014 på securitiseringer, hvis værdipapirer udstedes fra den 1. januar 2019.

8. Indtil de reguleringsmæssige tekniske standarder, som Kommissionen vedtager i henhold til denne forordnings artikel 7, stk. 3, finder anvendelse, gør eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og SSPE'er med henblik på forpligtelserne i artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra a) og e), de i bilag I-VIII i delegeret forordning (EU) 2015/3 omhandlede oplysninger tilgængelige i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 7, stk. 2.

9. Med henblik på denne artikel og for så vidt angår securitiseringer, der ikke indebærer udstedelse af værdipapirer, forstås ved henvisninger til »securitiseringer, hvis værdipapirer blev udstedt« »securitiseringer, hvis oprindelige securitiseringspositioner er skabt«, forudsat at denne forordning finder anvendelse på alle securitiseringer, der skaber nye securitiseringspositioner fra den 1. januar 2019.

Artikel 44

Rapporter

Senest den 1. januar 2021 og hvert tredje år derefter offentliggør Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder en rapport om:

a) gennemførelsen af STS-kravene i artikel 18-27

- b) en vurdering af de foranstaltninger, som de kompetente myndigheder har truffet, ligesom der rapporteres om væsentlige risici og nye sårbarheder, der kan være indtrådt, og om markedsdeltageres tiltag til yderligere standardisering af dokumentationen vedrørende securitisering
- c) funktionen af kravene om rettidig omhu i artikel 5 og transparenskravene i artikel 7 og graden af transparens på securitiseringsmarkedet i Unionen, herunder hvorvidt transparenskravene i artikel 7 tillader, at de kompetente myndigheder har et tilstrækkeligt overblik over markedet for at opfylde deres respektive mandater
- d) kravene i artikel 6, herunder markedsdeltageres overholdelse heraf og de nærmere bestemmelser for tilbageholdelsen af risiko i henhold til artikel 6, stk. 3.

Artikel 45

Syntetiske securitiseringer

1. Senest den 2. juli 2019 offentliggør EBA i nært samarbejde med ESMA og EIOPA en rapport om muligheden for en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret syntetisk securitisering, der er begrænset til balancens syntetiske securitisering.
2. Senest den 2. januar 2020 forelægger Kommissionen på grundlag af den EBA-rapport, der er omhandlet i stk. 1, Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om oprettelsen af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret syntetisk securitisering, der er begrænset til balancens syntetiske securitisering, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag.

Artikel 46

Gennemgang

Senest den 1. januar 2022 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om, hvorvidt forordningen fungerer tilfredsstillende, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag.

Rapporten skal navnlig tage resultaterne i de rapporter, der er omhandlet i artikel 44, i betragtning, og indeholde en vurdering af:

- a) virkningerne af forordningen, herunder indførelsen af betegnelsen STS-securitisering, på funktionen af securitiseringsmarkedet i Unionen, securitiseringens bidrag til realøkonomien, navnlig SMV'ers adgang til lån og investeringer, og den indbyrdes forbindelse mellem finansieringsinstitutter og stabiliteten i den finansielle sektor
- b) forskellene i anvendelsen af de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, baseret på de data, der er indberettet i henhold til artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra e), nr. iii). Hvis resultaterne viser en stigning i tilsynsrisici som følge af anvendelsen af de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, litra a), b), c) og e), skal passende retsmidler tages i betragtning
- c) om der har været en uforholdsmæssig stigning i antallet af de transaktioner, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, tredje afsnit, siden anvendelsen af denne forordning, og om markedsdeltagerne har struktureret transaktionerne for at omgå forpligtelsen i artikel 7 til at stille oplysninger til rådighed gennem securitiseringsregistre
- d) om der er behov for at udvide oplysningskravene i artikel 7 til at omfatte transaktioner, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, tredje afsnit, og investorpositioner
- e) om der inden for STS-securitiseringer kan indføres en ækvivalensordning for eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og SSPE'er fra tredjelande under hensyntagen til den internationale udvikling på securitiseringsområdet, navnlig initiativer om simple, transparente og sammenlignelige securitiseringer
- f) gennemførelsen af kravene i artikel 22, stk. 4, og om de skal udvides til at omfatte securitiseringer, når de underliggende eksponeringer ikke er boliglån eller billån eller billeasingaftaler, med henblik på at integrere offentliggørelse af oplysninger inden for miljø, sociale forhold og god selskabsledelse
- g) om kontrolordningen for tredjeparter i artikel 27 og 28 er hensigtsmæssig, og om tilladelsesordningen for tredjeparter i artikel 28 skaber tilstrækkelig konkurrence mellem tredjeparter, og om der skal indføres ændringer i den tilsynsmæssige ramme for at sikre finansiell stabilitet, og

- h) om der er behov for at supplere den securitiseringsramme, der er fastsat i denne forordning, ved at indføre et system med begrænsede godkendte banker, der udfører SSPE'ernes funktioner og har eneret til at købe eksponeringer fra eksponeringsleverende institutter og sælge fordringer støttet af de købte eksponeringer til investorerne.

Artikel 47

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 16, stk. 2, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 17. januar 2018.
3. Den i artikel 16, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 16, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 48

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. december 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

M. MAASIKAS

Formand